

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

7^ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 24 Αυγούστου 2020 με την εξής σύνθεση: Μιχαήλ Σειραδάκης Πρόεδρος και Εισηγητής, Χρυσάνθη Χαραλαμποπούλου και Χρυσάνθη Ζαράρη, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 16.07.2019 Προδικαστική Προσφυγή, με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Α.Ε.Π.Π. 932/17.07.2020 της Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία «» και τον διακριτικό τίτλο «...» που εδρεύει Στον ..., όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Κατά του ... (εφεξής Αναθέτων Φορέας) και

Της παρεμβαίνουσας Εταιρείας Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία «...» που εδρεύει στην ..., όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Με την Προδικαστική Προσφυγή η Προσφεύγουσα επιδιώκει να ακυρωθεί το με στοιχεία ...Πρακτικό Τυπικής και Τεχνικής Αξιολόγησης, κατά το μέρος που με αυτό κρίθηκε τυπικά και τεχνικά αποδεκτή η προσφορά της εταιρείας με την επωνυμία «...» και ήδη παρεμβαίνουσας και κατά το μέρος που κρίθηκε τυπικά και τεχνικά μη αποδεκτή η προσφορά της προσφεύγουσας, διότι δεν πληροί τα κριτήρια της τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της παραγράφου 3.1, Άρθρο 14, Τεύχος 2.

Με την ασκηθείσα παρέμβαση, η παρεμβαίνουσα αιτείται να γίνει δεκτή η παρέμβασή της, να απορριφθεί η κρινόμενη προδικαστική προσφυγή και να διατηρηθεί σε ισχύ το με στοιχεία ...Πρακτικό Τυπικής και Τεχνικής Αξιολόγησης, κατά το μέρος που με αυτό κρίθηκε τυπικά και τεχνικά αποδεκτή η προσφορά της.

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε τον Εισηγητή Μιχαήλ Σειραδάκη.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, ο ... ως Αναθέτων Φορέας προκήρυξε Ηλεκτρονικό Διαγωνισμό με Ανοιχτή Διαδικασία, με Αριθμό πρωτοκόλλου Διακήρυξης ΔΕΑ ..., ο οποίος δεν διενεργείται μέσω του Εθνικού Συστήματος Ηλεκτρονικών Δημοσίων Συμβάσεων (Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ.) και αναρτήθηκε στο Κεντρικό Ηλεκτρονικό Μητρώο Δημοσίων Συμβάσεων (Κ.Η.Μ.ΔΗ.Σ.) στις 11.12.2019, με μοναδικό κωδικό-Αριθμό Διαδικτυακής Ανάρτησης Μητρώου (Α.Δ.Α.Μ.) ..., με κριτήριο ανάθεσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά, βάσει της χαμηλότερης τιμής για το σύνολο των ειδών της διακήρυξης, συμπεριλαμβανομένου του κόστους εκπαίδευσης έξι (6) μηχανικών του ..., για την ανάδειξη Αναδόχου για την προμήθεια «ΗΛΕΚΤΡΟΝΟΜΩΝ ΑΠΟΣΤΑΣΗΣ 150 kV» (CPV: ...), συνολικού προϋπολογισμού εκατόν δεκατριών χιλιάδων επτακοσίων πενήντα ευρώ (113.750,00 €) χωρίς Φ.Π.Α. συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος προαίρεσης ποσού είκοσι έξι χιλιάδων διακοσίων πενήντα ευρώ (26.250,00 €), διάρκειας δώδεκα (12) μηνών από την ημερομηνία ισχύος της σύμβασης, με αρχική καταληκτική ημερομηνία υποβολής και ηλεκτρονικής αποσφράγισης προσφορών την 14^η Ιανουαρίου 2020, ημέρα Τρίτη και ώρα 10:00 π.μ. Δυνάμει του από 29.01.2020 Συμπληρώματος Νο1 του αναθέτοντος φορέα, η ανωτέρω ημερομηνία παρατάθηκε για τις 26.02.2020 και ώρα 10:00 π.μ., ακολούθως, δυνάμει του από 18.02.2020 Συμπληρώματος Νο2 του αναθέτοντος φορέα, η ανωτέρω ημερομηνία παρατάθηκε για τις 11.03.2020 και ώρα 10:00 π.μ., ενώ τέλος, δυνάμει του από 04.03.2020 Συμπληρώματος Νο3 του αναθέτοντος φορέα, επαναδιατυπώθηκαν οι παράγραφοι 8.1.2 και 8.2 του Άρθρου 8 με τίτλο «ΠΟΙΝΙΚΕΣ ΡΗΤΡΕΣ» του Σχεδίου Συμφωνητικού, ως αναφέρονται στο ανωτέρω Συμπλήρωμα Νο3, ενώ οι λοιποί όροι του διαγωνισμού, καθώς και των Συμπληρωμάτων Νο1 και Νο2 παρέμειναν σε πλήρη ισχύ, ως είχαν. Η προσφεύγουσα εταιρεία υπέβαλε εμπρόθεσμα στις 11.03.2020 και ώρα 09:36 π.μ. την προσφορά της στον ανωτέρω Διαγωνισμό και πλέον με την υπό κρίση προσφυγή της, στρέφεται κατά του με στοιχεία

Αριθμός Απόφασης: 1070/2020

...Πρακτικού Τυπικής και Τεχνικής Αξιολόγησης, το οποίο αναρτήθηκε στην ίδια ως άνω πλατφόρμα της cosmoONE στις 06.07.2020, οπότε και έλαβε πλήρη γνώση του η προσφεύγουσα. Η προσφεύγουσα εταιρεία κατέθεσε στις 16.07.2020 στην ανωτέρω πλατφόρμα της cosmoONE την υπό κρίση προσφυγή της και την κοινοποίησε στην Α.Ε.Π.Π. αυθημερόν.

2. Επειδή, η προσφεύγουσα εταιρεία επικαλείται στην υπό κρίση προσφυγή της ότι ο Αναθέτων Φορέας έκρινε εσφαλμένα με το προσβαλλόμενο πρακτικό, κατά το μέρος που με αυτό κρίθηκε τυπικά και τεχνικά αποδεκτή η προσφορά της εταιρείας με την επωνυμία «...» και ήδη παρεμβαίνουσας και κατά το μέρος που κρίθηκε τυπικά και τεχνικά μη αποδεκτή η προσφορά της προσφεύγουσας, διότι δεν πληροί τα κριτήρια της τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της παραγράφου 3.1, Άρθρο 14, Τεύχος 2, για τους λόγους που αναλυτικά εκτίθενται στην υπό κρίση προσφυγή.

3. Επειδή, η προσφεύγουσα αιτείται: α) να γίνει δεκτή στο σύνολό της η υπό κρίση προσφυγή της, β) να ακυρωθεί το με στοιχεία ...Πρακτικό Τυπικής και Τεχνικής Αξιολόγησης, κατά το μέρος που με αυτό κρίθηκε τυπικά και τεχνικά αποδεκτή η προσφορά της εταιρείας με την επωνυμία «...» και ήδη παρεμβαίνουσας και κατά το μέρος που κρίθηκε τυπικά και τεχνικά μη αποδεκτή η προσφορά της προσφεύγουσας, διότι δεν πληροί τα κριτήρια της τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της παραγράφου 3.1, Άρθρο 14, Τεύχος 2, γ) να ακυρωθεί ο αποκλεισμός της προσφεύγουσας και δ) να αποκλειθεί η παρεμβαίνουσα εταιρεία.

4. Επειδή, η προσφυγή έχει ασκηθεί με χρήση του τυποποιημένου εντύπου που παρατίθεται στο Παράρτημα Ι, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 8 του ΠΔ 39/2017 και της παρ. 2 του άρθρου 362 του Ν. 4412/2016.

5. Επειδή, έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο, σύμφωνα με το άρθρο 5 του ΠΔ 39/2017 και το άρθρο 363 του Ν. 4412/2016 (κωδικός e-παραβόλου ...), ποσού εξακοσίων ευρώ (600,00 €), όπως εξοφλήθηκε και έχει δεσμευτεί,

Αριθμός Απόφασης: 1070/2020

δυνάμει του αντίστοιχου αποδεικτικού αυτόματης δέσμευσης του παραβόλου της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων (Γ.Γ.Π.Σ.).

6. Επειδή, ο επίμαχος Διαγωνισμός, εμπίπτει, ενόψει του αντικειμένου του και της προϋπολογισθείσας δαπάνης, στο πεδίο εφαρμογής του Ν. 4412/2016.

7. Επειδή, η Α.Ε.Π.Π. είναι καθ' ύλην αρμόδια βάσει συνολικού ποσού της Διακήρυξης του Διαγωνισμού, σύμφωνα με το άρθρο 1 περ. α) του ΠΔ 39/2017 και του άρθρου 345 παρ. 1 του Ν. 4412/2016.

8. Επειδή, η Α.Ε.Π.Π. είναι και κατά χρόνο αρμόδια, όπως προκύπτει από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 5 περ. β), 38 παρ. 7, 61 παρ. 1, 66 παρ. 1, 120, 379 παρ. 7 του Ν. 4412/2016.

9. Επειδή, η προσφυγή έχει κατατεθεί εμπρόθεσμα σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 4 παρ. 1 περ. α) του ΠΔ 39/2017 και το άρθρο 361 παρ. 1 περ. α) του Ν. 4412/2016.

10. Επειδή, κατά τα παγίως κριθέντα από τη νομολογία, σε προδικαστική προσφυγή υπόκεινται οι βλαπτικές πράξεις όχι μόνο της αρχής που εκδίδει την κατακυρωτική απόφαση αλλά, ενόψει της αρχής του επικαίρου της τήρησης των σχετικών διαδικασιών, όλων των οργάνων του Διαγωνισμού, όταν ασκούν κατά τις οικείες διατάξεις αποφασιστική και όχι γνωμοδοτική ή άλλη αρμοδιότητα (ΕΑ ΣτΕ 63/2012, 305/2011 και Φ. Αρναούτογλου, «Η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων του Ν. 3886/2010», 2^η έκδοση, Νομική Βιβλιοθήκη, παρ. 71). Επομένως, δοθέντος ότι δεν προβλέπεται στην οικεία Διακήρυξη η δυνατότητα της αρμόδιας Υπηρεσίας να παρεκκλίνει από τα αποτελέσματα της εν λόγω τεχνικής αξιολόγησης, συνάγεται ότι η αρμόδια Επιτροπή δεν έχει γνωμοδοτικό χαρακτήρα, ούτε ότι οι αποφάσεις της στερούνται εκτελεστότητας, θέση που ταυτίζεται εν προκειμένω με αυτήν που ίσχυε και κατά το προϊσχύσαν δίκαιο (βλ. ΕΑ ΣτΕ 92/2014, σκέψη 5, 373/2013, σκ. 3, 323/2012 κ.α.). Αντίθετα, συνιστά εκτελεστή πράξη με έννομη συνέπεια την αποδοχή αλλά και τον αποκλεισμό των προσφορών των οικονομικών φορέων που περιλαμβάνονται

Αριθμός Απόφασης: 1070/2020

σε αυτήν, (βλ. κατ' αναλογία ΣΤΕ ΕΑ 67/2014, ΕΑ ΣΤΕ 423/2011 και την με αρ. 115/2017 Απόφαση ΑΕΠΠ σκ. 7). Συνεπώς, παραδεκτώς η προσφεύγουσα στρέφεται κατά των οικείων Πρακτικών της Επιτροπής Αξιολόγησης Προσφορών.

11. Επειδή, στις 17.07.2020, ο Αναθέτων Φορέας προέβη στην κοινοποίηση της υπό εξέταση προσφυγής σε κάθε ενδιαφερόμενο τρίτο, μέσω της «επικοινωνίας» του Διαγωνισμού στον διαδικτυακό τόπο της ηλεκτρονικής πλατφόρμας της cosmoONE.

12. Επειδή, παραδεκτά και εμπροθέσμως, σύμφωνα με το άρθρο 362 παρ. 3 του Ν. 4412/2016 και του άρθρου 7 του ΠΔ 39/2017, κατατέθηκε στις 27.07.2020 στον διαδικτυακό τόπο της ηλεκτρονικής πλατφόρμας της cosmoONE, η από 26 Αυγούστου 2020 παρέμβαση της Εταιρείας Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία «...» που εδρεύει στην ..., όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η δε παρεμβάινουσα, έχει προφανές έννομο συμφέρον από την απόρριψη της ως άνω Προδικαστικής Προσφυγής, αφού προδήλως ευνοείται από τη διατήρηση της διαμορφωθείσας κατάστασης, δεδομένου ότι η προσφορά της έχει γίνει ήδη τυπικά και τεχνικά αποδεκτή και έχει προκριθεί στο επόμενο στάδιο του διαγωνισμού. Επομένως, η ασκηθείσα, κατά τα ανωτέρω παρέμβαση, πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να εξετασθεί περαιτέρω κατ' ουσία.

13. Επειδή, ο Αναθέτων Φορέας, προσκλήθηκε, από τον Πρόεδρο του 7^{ου} Κλιμακίου, δυνάμει της υπ' αριθμ. 1123/17.07.2020 Πράξης του «Περί Ορισμού Ημερομηνίας Εξέτασης Προδικαστικής Προσφυγής και Εισηγητή – Κλήση Περί Απόψεων επί Αιτήματος Προσωρινών Μέτρων», η οποία του κοινοποιήθηκε στις 17.07.2020 και υπέβαλε στις 23.07.2020, ήτοι εντός της οριζόμενης προθεσμίας, στο οικείο Κλιμάκιο, τις προβλεπόμενες από το άρθρο 365 παρ. 1 του Ν. 4412/2016 και του άρθρου 9 παρ. 1 του ΠΔ 39/2017, απόψεις του, σχετικά με την υπό κρίση προσφυγή.

Αριθμός Απόφασης: 1070/2020

14. Επειδή, η προσφεύγουσα, βάσει του άρθρου 365 παρ. 1, όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 42 του άρθρου 43 του Ν. 4605/2019 και ισχύει, υπέβαλε εκπρόθεσμα και συνεπώς απαραδέκτως, στις 24.08.2020, με απευθείας ηλεκτρονικό μήνυμα (email) προς την Α.Ε.Π.Π. και όχι μέσω της «επικοινωνίας» του Διαγωνισμού στον διαδικτυακό τόπο της ηλεκτρονικής πλατφόρμας της cosmoONE, προς αντίκρουση των απόψεων του αναθέτοντος φορέα, το από 24.08.2020 υπόμνημά της. Ως εκ τούτου, το υποβληθέν υπόμνημα δεν δύναται να ληφθεί υπόψη από το οικείο Κλιμάκιο.

15. Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 222 παρ. 7 του Ν. 4412/2016, οι διατάξεις των άρθρων 279, 281, 302, 315 έως 317, 326 έως 333, καθώς και των παρ. 4, 5 και 6 του άρθρου 1 δεν εφαρμόζονται από τις εταιρείες του Κεφαλαίου Β΄ του Ν. 3429/2005 (ΦΕΚ Α΄ 314/27.12.2005), που δραστηριοποιούνται στον τομέα της ενέργειας, σύμφωνα με τα άρθρα 228, 229 και 234 και κατά συνέπεια, ο Αναθέτων Φορέας του παρόντος Διαγωνισμού εξαιρείται από ρυθμίσεις του εθνικού νομοθέτη, βασικές για τις διαγωνιστικές διαδικασίες τόσο του στενού δημόσιου τομέα όσο και των λοιπών εταιρειών των εξαιρούμενων τομέων που υπόκεινται στο πεδίο εφαρμογής του Βιβλίου ΙΙ του Ν. 4412/2016, καθώς και τις αντίστοιχες που αφορούν στην εκτέλεση των σχετικών συμβάσεων.

16. Επειδή, στην κρινόμενη προσφυγή, η προσφεύγουσα εταιρεία, η οποία δραστηριοποιείται στο αντικείμενο της υπό ανάθεση σύμβασης και υπέβαλε νόμιμα και εμπρόθεσμα την προσφορά της στον επίμαχο διαγωνισμό, η οποία κρίθηκε κατ' αρχήν απορριπτέα, προσδιορίζει επακριβώς και με πλήρη σαφήνεια τους λόγους εκείνους που δικαιολογούν την επίκληση βλάβης και συνεπακόλουθα θεμελιώνει βάσιμα το πως στοιχειοθετείται εκ μέρους της η ύπαρξη εννόμου συμφέροντος, για την προσβολή του με στοιχεία ...Πρακτικού Τυπικής και Τεχνικής Αξιολόγησης Προσφορών, κατά το μέρος που με αυτό κρίθηκε τυπικά και τεχνικά αποδεκτή η προσφορά της εταιρείας με την επωνυμία «...» και ήδη παρεμβαίνουσας και κατά το μέρος που κρίθηκε τυπικά και τεχνικά μη αποδεκτή η προσφορά της προσφεύγουσας, διότι δεν πληροί τα

Αριθμός Απόφασης: 1070/2020

κριτήρια της τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της παραγράφου 3.1, Άρθρο 14, Τεύχος 2.

Νομίμως και παραδεκτως φέρεται προς εξέταση ενώπιον του 7^{ου} Κλιμακίου της Α.Ε.Π.Π.

17. Επειδή, εφαρμοστέος στον επίμαχο διαγωνισμό είναι ο Ν. 4412/2016 και ιδίως το άρθρο 94 «Περιεχόμενο φακέλου Τεχνική Προσφορά», το άρθρο 253 «Αρχές που διέπουν τις διαδικασίες σύναψης συμβάσεων» (άρθρο 36 της Οδηγίας 2014/25/ΕΕ), το άρθρο 302 «Εγγυήσεις», το άρθρο 310 «Συμπλήρωση – αποσαφήνιση πληροφοριών και δικαιολογητικών» (άρθρο 76 παρ. 4 της Οδηγίας 2014/25/ΕΕ) και το άρθρο 315 «Ειδικοί κανόνες διεξαγωγής διαδικασίας».

18. Επειδή, περαιτέρω, στο Τεύχος 2 της Διακήρυξης, άρθρο 9 με τίτλο «Εγγυητική Επιστολή Συμμετοχής στον Διαγωνισμό», παρ. 2 (σελ. 7), ορίζεται ότι: *«Γίνονται δεκτές Εγγυητικές Επιστολές Συμμετοχής που εκδίδονται από πιστωτικά ή χρηματοδοτικά ιδρύματα ή ασφαλιστικές επιχειρήσεις – κατά την έννοια των περιπτώσεων β' και γ' της παρ.1 του άρθρου 14 του ν.4364/2016 (Α'13) - που λειτουργούν νόμιμα στα κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου ή στα κράτη-μέλη της ΣΔΣ και έχουν, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, το δικαίωμα αυτό. Μπορούν, επίσης, να εκδίδονται από το Ε.Τ.Α.Α. - Τ.Μ.Ε.Δ.Ε. ή να παρέχονται με γραμμάτιο του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων με παρακατάθεση σε αυτό του αντίστοιχου χρηματικού ποσού. Αν συσταθεί παρακαταθήκη με γραμμάτιο παρακατάθεσης χρεογράφων στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, τα τοκομερίδια ή μερίσματα που λήγουν κατά τη διάρκεια της εγγύησης επιστρέφονται μετά τη λήξη τους στον υπέρ ου η εγγύηση δικαιούχο. [...]».*

19. Επειδή, στο άρθρο 14 με τίτλο «Περιεχόμενο Φακέλου Προσφοράς», παρ. 3. με τίτλο «Δικαιολογητικά Τεχνικής και Επαγγελματικής Ικανότητας της παραγράφου Β του άρθρου 11 και Τεχνική Προσφορά», υποπαρ. 3.1 «Για την Τεχνική και Επαγγελματική Ικανότητα» (σελ. 14) και παρ. 9 (σελ. 17), ορίζεται

ότι: «Για την απόδειξη της τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας των Οικονομικών Φορέων καθώς και για την πληρότητα της τεχνικής προσφοράς υποβάλλονται τα κατωτέρω:

3.1 Για την Τεχνική Επαγγελματική Ικανότητα:

3.1.1 Πρωτότυπη Δήλωση Συμφωνίας (Statement of Compliance) των προσφερομένων υλικών με τις απαιτήσεις των αντιστοιχών Προδιαγραφών / Τεχνικών περιγραφών ... της διακήρυξης, υπογεγραμμένη από το εργοστάσιο κατασκευής του υλικού/εξοπλισμού.

3.1.2 Πίνακας Ηλεκτρικών Εταιρειών στις οποίες ο οικονομικός φορέας έχει προμηθεύσει τα τελευταία τρία (3) χρόνια, τουλάχιστον είκοσι (20) τεμ. Ηλεκτρονόμων, όμοιου τύπου με αυτόν του διαγωνισμού, στον οποίο θα αναφέρονται τα πλήρη στοιχεία των Χρηστών (επωνυμία, ταχ. Δ/ση, τηλέφωνα, FAX, e-mail).

3.1.3 Βεβαιώσεις των χρηστών (Ηλεκτρικών Εταιρειών) από τις οποίες να προκύπτει ότι οι παραπάνω Ηλεκτρονόμοι έχουν εγκατασταθεί και λειτουργούν ικανοποιητικά χωρίς προβλήματα τα τελευταία δύο (2) χρόνια. Στις βεβαιώσεις αυτές (πρωτότυπα ή επικυρωμένα αντίγραφα), θα αναφέρονται η ποσότητα, ο χρόνος αγοράς και ο χρόνος εγκατάστασής τους στο Δίκτυο, διαφορετικά θα απορρίπτονται, ως ελλιπείς.

3.1.4 Εάν τα αιτούμενα υλικά έχουν εγκατασταθεί και λειτουργούν ικανοποιητικά στο Ελληνικό Διασυνδεδεμένο Σύστημα Μεταφοράς τα τελευταία δέκα (10) χρόνια, δεν απαιτούνται τα ως άνω στοιχεία (2) και (3). [...].

9. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης Οικονομικού Φορέα με τα ανωτέρω η προσφορά του απορρίπτεται.».

20. Επειδή, όπως συνάγεται από τη ρητή διατύπωση των άρθρων 36, 42, 60 και 76 της Οδηγίας 2014/25/ΕΕ, (ενδεικτικά) τις σκέψεις 52 και 95 της ίδιας Οδηγίας, αλλά και τα αντίστοιχα άρθρα 253, 262, 282 και 301 του Ν. 4412/2016, οι αναθέτοντες φορείς κατά τη διεξαγωγή των διαγωνιστικών διαδικασιών ενώπιόν τους, οφείλουν να αντιμετωπίζουν τους οικονομικούς

Αριθμός Απόφασης: 1070/2020

φορείς ισότιμα, χωρίς αδικαιολόγητες διακρίσεις και να ενεργούν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους με τρόπο διαφανή και αναλογικό.

21. Επειδή, κατά τα παγίως γενόμενα δεκτά από τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η Διακήρυξη του Διαγωνισμού αποτελεί το κανονιστικό πλαίσιο του Διαγωνισμού (ΕΑ ΣτΕ 352/2016) και ως κανονιστική πράξη, δεσμεύει με τους όρους της, τόσο τους τρίτους προς τους οποίους απευθύνεται, όσο και το ίδιο το νομικό πρόσωπο που προκηρύσσει τον σχετικό Διαγωνισμό, το οποίο υποχρεούται εφεξής και μέχρι τέλους της διαδικασίας του Διαγωνισμού να εφαρμόζει τα όσα ορίζονται σε αυτή (βλ. ενδεικτικά Πράξεις VI Τμήματος ΕλΣυν 181/2006, 31/2003, 105/2003, 294/2010, 224, 78/2007, 19/2005 κ.ά.). Ταυτόχρονα, επιβάλλεται να προσδιορίζονται επακριβώς σε αυτήν τα προς συμμετοχή στον Διαγωνισμό απαιτούμενα προσόντα και τα υποβλητέα, κατά την κατάθεση της Προσφοράς δικαιολογητικά και λοιπά στοιχεία. Ενόψει τούτων, αλλά και των αρχών της ισότητας, της τυπικότητας, της διαφάνειας και της δημοσιότητας των ελάχιστων όρων συμμετοχής που διέπουν την διαδικασία συνάψεως των δημοσίων συμβάσεων κατά το πνεύμα τόσο της κοινοτικής όσο και της εθνικής νομοθεσίας, ο διαγωνιζόμενος οφείλει να υποβάλει τα αξιούμενα από τη Διακήρυξη ή από τυχόν άλλη διάταξη, στην οποία αυτή ρητώς παραπέμπει, δικαιολογητικά και στοιχεία (πρβλ. ΣτΕ 5022/2012) προκειμένου να συμμετάσχει νομίμως στο Διαγωνισμό και κατά συνέπεια, ανεξαρτήτως παντός άλλου, δεν συντρέχει λόγος αποκλεισμού για δικαιολογητικά μη απαιτούμενα από τη Διακήρυξη (ΣτΕ 18/2011, ΣτΕ 19/2011, ΣτΕ 3703/2010, ΣτΕ 1616/2008, ΕΑ ΣτΕ 254/2008 κλπ).

22. Επειδή, σύμφωνα δε με την αρχή της τυπικότητας που διέπει όλους τους δημόσιους Διαγωνισμούς, η παράβαση ουσιωδών διατάξεων της Διακήρυξης οδηγεί σε ακυρότητα των αποφάσεων της αναθέτουσας αρχής, με τις οποίες εγκρίνονται οι επιμέρους φάσεις της διαδικασίας, καθώς και το αποτέλεσμα του Διαγωνισμού (Ολομ. ΣτΕ 2137/1993). Αντιστοίχως, η παράβαση τέτοιων διατάξεων της Διακήρυξης από τους διαγωνιζόμενους καθιστά απαράδεκτες τις

Αριθμός Απόφασης: 1070/2020

υποβληθείσες προσφορές τους (ΕΛΣυν 1949/2009 Τμήμα VI, ΕΛΣυν Πράξη 115/2008 Τμήμα VI, ΕΛΣυν Πράξη 10/2008 Τμήμα VI, ΕΛΣυν Πράξη 22/2005 Τμήμα VI). Ομοίως, η υποχρέωση διαφάνειας έχει μεταξύ άλλων ως σκοπό να αποκλείσει τον κίνδυνο αυθαιρεσίας εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής (βλ. C-278/14, SC EnterpriseFocusedSolutions SRL, σκ. 25 και C-599/10, SAG ELV Slovenko κλπ, σκέψη 25 και περαιτέρω παραπομπές σε νομολογία) και ο σκοπός αυτός δεν θα επιτυγχανόταν αν η αναθέτουσα αρχή μπορούσε να μην εφαρμόσει τους όρους στους οποίους η ίδια υποβλήθηκε (βλ. C-278/14, SC EnterpriseFocusedSolutions SRL, σκ. 27). Περαιτέρω, η ρητή παραπομπή της Διακήρυξης σε συγκεκριμένες νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις τις καθιστά τμήμα του νομικού πλαισίου που διέπει τη διαγωνιστική διαδικασία, το οποίο δεσμεύει, κατά τα ανωτέρω, τόσο τη Διοίκηση όσο και τους υποψηφίους Αναδόχους που συμμετέχουν σε αυτήν (ΕΛΣυν 1434/2017). Υπό την έννοια αυτή, σκοπός της ενιαίας εφαρμογής των όρων της Διακήρυξης και της τήρησης των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, είναι η διαμόρφωση ενός ασφαλούς δικαιοτικού πλαισίου, εντός του οποίου θα διεξαχθεί ο Διαγωνισμός και η αποφυγή αδικαιολόγητων αιφνιδιασμών των εν δυνάμει υποψηφίων, οι οποίοι σε κάθε στάδιο της διαγωνιστικής διαδικασίας θα εκκινούν από μία κοινή αφετηρία, θα γνωρίζουν εκ των προτέρων ασφαλώς και με ακρίβεια τις προβλεπόμενες διαδικασίες και θα έχουν ίσες ευκαιρίες συμμετοχής, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας. Άλλωστε, η αρχή της δεσμευτικότητας της Διακήρυξης κατοχυρώνεται και στο κοινοτικό (ενωσιακό πλέον) δίκαιο, αφού κάθε απόκλιση από τους όρους αυτής αποτελεί παραβίαση της αρχής της ισότητας των διαγωνιζομένων (βλ. Πράξη VI Τμήματος ΕΛΣυν 70/2006). Κατά συνέπεια, τυχόν παράβαση ουσιώδους όρου της Διακήρυξης, είτε κατά τη διάρκεια του Διαγωνισμού, είτε κατά τη συνολολόγηση της σύμβασης που καταρτίζεται μετά τη διενέργεια του Διαγωνισμού, είτε κατά το στάδιο της εκτέλεσης αυτής, καθιστά μη νόμιμη τη σχετική διαδικασία και επάγεται ακυρότητα (βλ. IV Τμήμα ΕΛΣυν 70/2003, 105/2002, 78/2001, 4/2001, 85/2000 και VI Τμήμα ΕΛΣυν 78/2007). Ως εκ τούτου, προσφορές που δεν πληρούν τις ανωτέρω απαιτήσεις, καθίστανται απορριπτέες, ακόμη και στις περιπτώσεις

Αριθμός Απόφασης: 1070/2020

που η Διακήρυξη δεν αναφέρει ρητά (κατά μείζονα δε λόγο, όταν ορίζει) ότι οι εν λόγω απαιτήσεις τάσσονται επί ποινή αποκλεισμού (ΕΑ ΣΤΕ 79/2009, πρβλ. ΕΑ ΣΤΕ 26/2007 κ.ά., βλ. και Γνμδ ΝΣΚ 70/2002 που ορίζει ότι σε περίπτωση που η ίδια η Διακήρυξη χρησιμοποιεί όρους, όπως «*με ποινή αποκλεισμού...*», «*με ποινή απαραδέκτου οι συμμετέχοντες πρέπει...*» ή άλλους παρόμοιους, είναι προφανές ότι οι όροι αυτοί θεωρούνται ουσιώδεις και συνεπώς οποιαδήποτε απόκλιση της προσφοράς από αυτούς οδηγεί σε απόρριψη της. Το ίδιο αφορά προφανώς και τη διαπίστωση της συνδρομής των τεχνικών προδιαγραφών, αλλά και των δικαιολογητικών συμμετοχής, τα οποία προβλέπονται ως όροι επί ποινή αποκλεισμού από τη Διακήρυξη.

23. Επειδή, γίνεται συνεπώς δεκτό ότι οι τεχνικές προδιαγραφές που τίθενται από τη Διακήρυξη, όπως εξάλλου και τα οικεία δικαιολογητικά, πρέπει να συντρέχουν κατά τον χρόνο υποβολής των προσφορών και η διάγνωση της κατά τον χρόνο εκείνο ελλείψεως τους συνεπάγεται δέσμια αρμοδιότητα της Επιτροπής του Διαγωνισμού να αποκλείσει την παρουσιάζουσα έλλειψη προσφορά (ΣΤΕ 743/2000), ενώ δεν είναι δυνατό εκ των υστέρων να προσκομιστούν νέα κρίσιμα κατά τη Διακήρυξη στοιχεία (ΣΤΕ 436/2002), όπως και δεν είναι δυνατή η λήψη υπόψη κατά τη διαδικασία ανάθεσης, προσόντος που ενώ όχι μόνο δεν αποδείχθηκε αλλά και ουσιαστικά έλειπε, κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς, τυχόν απεκτήθη μεταγενεστέρως, καθώς έτσι θα παραβιαζόταν η αρχή της τυπικότητας του διαγωνισμού και ασφάλειας αυτού, εκθέτοντας την κατακυρωτική κρίση σε τυχαία, μελλοντικά και αβέβαια γεγονότα. Τα παραπάνω προκύπτουν και εκ της αρχής της ισότιμης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων και της διαφάνειας της διαδικασίας, που επιβάλλει την εφαρμογή των κριτηρίων ανάθεσης και την κρίση επί των προδιαγραφών και των προσκομιζομένων δικαιολογητικών ενός εκάστου υποψηφίου οικονομικού φορέα, κατά τρόπο ενιαίο για όλους τους προσφέροντες τόσο κατά το στάδιο της υποβολής, όσο και κατά το στάδιο της αξιολόγησης των προσφορών των υποψηφίων (ΔΕΕ, απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2001, C-19/00 *SiacConstructionLtd*, Συλλογή 2001, σ. I-7725,

σκέψεις 34 και 44 και απόφαση της 25ης Απριλίου 1996, C-87/94, Επιτροπή κατά Βελγίου, Συλλογή 1996, σ. I-2043, σκέψη 54), δεδομένου ότι οι προσφορές των τελευταίων θα αξιολογηθούν στα επόμενα στάδια της διαγωνιστικής διαδικασίας, επί τη βάσει των όσων δήλωσαν, προσκόμισαν και εν τέλει ίσχυαν, όπως αυτά αποκρυσταλλώθηκαν κατά τον ως άνω κρίσιμο χρόνο της υποβολής των προσφορών.

24. Επειδή, μια προσφορά δεν δύναται να τροποποιηθεί μετά την κατάθεσή της, είτε κατόπιν πρωτοβουλίας της αναθέτουσας αρχής είτε του προσφέροντος (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 29ης Μαρτίου 2012, SAG ELV Slovensko κ.λπ., C 599/10, EU:C:2012:191, σκέψη 36, καθώς και της 10ης Οκτωβρίου 2013, Manova, C 336/12, EU:C:2013:647, σκέψη 31), ή να αντικατασταθεί με νέα (βλ. αποφάσεις της 29ης Μαρτίου 2012, SAG ELV Slovensko κ.λπ., C 599/10, EU:C:2012:191, σκέψη 40, της 10ης Οκτωβρίου 2013, Manova, C 336/12, EU:C:2013:647, σκέψη 36) οπότε οιαδήποτε ερώτηση προς διευκρίνιση μπορεί μόνο να έχει ως αποτέλεσμα την άρση ασάφειας και όχι την τροποποίηση της εν θέματι προσφοράς ή την υποβολή μη νομίμως υποβληθέντος εγγράφου (βλ. σχετικές αποφάσεις της 11ης Μαΐου 2017, Archus and Gama, C-131/2016, της 29ης Μαρτίου 2012, SAG ELV Slovensko κ.λπ., C 599/10, EU:C:2012:191, σκέψη 40, της 10ης Οκτωβρίου 2013, Manova, C 336/12, EU:C:2013:647, σκέψη 36). Επομένως, κατά την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας που διαθέτει όσον αφορά τη δυνατότητα να ζητήσει από τους υποψήφιους να διευκρινίσουν την προσφορά τους, η αναθέτουσα αρχή πρέπει να μεταχειριστεί τους υποψήφιους με ισότιμο και ειλικρινή τρόπο, έτσι ώστε μια αίτηση διευκρίνισης να μη δύναται, κατά το πέρασ της διαδικασίας επιλογής των προσφορών και λαμβανομένου υπόψη του αποτελέσματός της, να έχει περιαγάγει αδικαιολόγητα σε ευμενή ή δυσμενή θέση τον υποψήφιο ή τους υποψήφιους που αποτέλεσαν το αντικείμενο της αίτησης αυτής (βλ. αποφάσεις της 29ης Μαρτίου 2012, SAG ELV Slovensko κ.λπ., C 599/10, EU:C:2012:191, σκέψη 41, καθώς και της 10ης Οκτωβρίου 2013, Manova, C 336/12, EU:C:2013:647, σκέψη 37). Ωστόσο, μια αίτηση διευκρίνισης δεν μπορεί να θεραπεύσει την

παράλειψη προσκόμισης εγγράφων ή παροχής πληροφοριών των οποίων η κοινοποίηση ήταν απαραίτητη βάσει των εγγράφων της οικείας σύμβασης, δεδομένου ότι η αναθέτουσα αρχή οφείλει να ελέγχει αυστηρώς αν τηρήθηκαν τα κριτήρια που η ίδια έχει καθορίσει (βλ., συναφώς, απόφαση της 10ης Οκτωβρίου 2013, Manona, C 336/12, EU:C:2013:647, σκέψη 40). Δηλαδή, δεν είναι δυνατόν, εκ των υστέρων να προσκομισθούν νέα, κρίσιμα κατά τη Διακήρυξη, στοιχεία (βλ. και ΣΤΕ 436/2002).

25. Επειδή, ειδικότερα, η διαδικασία ανάθεσης των δημοσίων συμβάσεων προμηθειών και υπηρεσιών, οι οποίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας 2014/25/ΕΕ, όπως η τελευταία αντικατέστησε την Οδηγία 2004/17/ΕΚ, περιείχε ωστόσο όμοια με αυτήν ρύθμιση, διέπεται από την αρχή της διαφάνειας ως βασική προϋπόθεσή της, προς διασφάλιση της ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων. Σε συνέχεια των ανωτέρω σκέψεων, κατά πάγια αρχή του εθνικού και κοινοτικού δικαίου οι όροι μιας Διακήρυξης πρέπει να ερμηνεύονται αυστηρά. Ωστόσο, η αυστηρή αυτή ερμηνεία και εφαρμογή τους σχετίζεται με τη μονοσήμαντη ερμηνεία των όρων της Διακήρυξης και τη σύστοιχη αυτής αρχή της διαφάνειας, η οποία προϋποθέτει, ότι όλοι οι όροι διεξαγωγής της διαδικασίας αναθέσεως πρέπει να διατυπώνονται με σαφήνεια, ακρίβεια και χωρίς αμφισημία στην προκήρυξη του Διαγωνισμού, κατά τρόπο ώστε, αφενός μεν να παρέχεται σε όλους τους ευλόγως ενημερωμένους και έχοντες τη συνήθη επιμέλεια διαγωνιζομένους η δυνατότητα να κατανοούν το ακριβές περιεχόμενό τους και να τους ερμηνεύσουν με τον ίδιο τρόπο, ώστε κάθε ενδιαφερόμενος αφενός μεν να διαθέτει όλες τις πληροφορίες που του είναι απαραίτητες για να αποφασίσει αν θα μετάσχει ή μη στον προκηρυχθέντα Διαγωνισμό, αφετέρου δε έκαστος ενδιαφερόμενος να έχει, σε περίπτωση συμμετοχής του στο Διαγωνισμό, τις αυτές ακριβώς με τους λοιπούς διαγωνιζόμενους ευκαιρίες κατά το στάδιο προετοιμασίας και υποβολής της Προσφοράς του και εκ τρίτου να παρέχεται στην αναθέτουσα αρχή η δυνατότητα να ελέγξει αν όντως οι προσφορές των διαγωνιζομένων ανταποκρίνονται στα κριτήρια που διέπουν την εν λόγω σύμβαση (βλ. Ράικο Δ.,

Αριθμός Απόφασης: 1070/2020

«Δίκαιο Δημοσίων Συμβάσεων», Αθήνα-Θεσ/νικη, 2014, σελ. 177, υπ' αριθμ. 2/23.07.2014 Κατευθυντήρια Οδηγία της Ε.Α.Α.ΔΗ.ΣΥ., ΔΕΚ, απόφαση της 29.4.2004, C- 496/99 P, Επιτροπή κατά CAS Succhi di Frutta, σκ. 111, πρβλ. και αποφάσεις της 20.9.1988, C-31/87, Beentjes, της 25.4.1996, C-87/94, Επιτροπή κατά Βελγίου, της 18.10.2001, C-19/00, SIAC Construction Ltd, της 12.12.2002, C-470/99, Universale- Bau AG, της 4.12.2003, C-448/01, EVN AG, WienstrommGmbH, ΣΤΕ 311/2006 7μ., 3497/2006, 214-5/2011, 1583/2012, ΟΛ. ΕΑ 136/2013, ΕΑ 53/2011, σκ. 23).

26.Επειδή, παγίως έχει κριθεί ότι, σύμφωνα με την ανωτέρω αρχή της σαφήνειας της Διακήρυξης, απαράβατοι όροι εκάστης Διακήρυξης αποτελούν έκφανση της αρχής της τυπικότητας, η οποία διέπει τον τρόπο συντάξεως των προσφορών στα πλαίσια των δημοσίων διαγωνισμών και αποσκοπεί στην εξασφάλιση αφενός της τηρήσεως των αρχών του ανταγωνισμού, της διαφάνειας και του ίσου μέτρου κρίσεως αφετέρου της ανάγκης ευχερούς συγκρίσεως των προσφορών μεταξύ τους καθώς και στην αποφυγή του κινδύνου αλλοιώσεως αυτών (ΣΤΕ 127/2015, 1971/2013, 194/2011, 804/2010, 3084/2008, 1895/2007, 3769/2003, ΕΑ 860, 689/2011, 1008/2009, 817/2008).

27.Επειδή, σχετικά με τον πρώτο λόγο προσφυγής, όπως διεξοδικά αναλύεται στις σελ. 7-13 της κρινόμενης προσφυγής, υπό «ΛΟΓΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ», «Α. ΠΑΡΑΝΟΜΙΑ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΜΑΣ.», η προσφεύγουσα επικαλείται ότι η πρώτη βάση αποκλεισμού της (όπως αναλύεται υπό Α.1 στη σελ. 9 της κρινόμενης προσφυγής), όπως αυτή περιλήφθηκε ως αιτιολογία στο προσβαλλόμενο με την κρινόμενη προσφυγή πρακτικό, είναι απολύτως παράνομη και εξόχως τυπολατρική, έχει δε εκδοθεί κατά παράβαση του άρθρου 14, παρ. 3.1.2 της διακήρυξης (βλ. ανωτέρω σκέψη 19 της παρούσας). Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι στον υποβληθέντα από αυτήν, με την προσφορά της, πίνακα (Πίνακας Ηλεκτρικών Εταιρειών, βλ. συνημμένο στην προσφορά της ηλεκτρονικό αρχείο με τίτλο «i.3.1.2-ttdvs-supply-experience-list_protection-relaysigned.pdf»), σε αντίθεση με τα διαλαμβανόμενα στο προσβαλλόμενο πρακτικό, αναφέρεται από την

προσφεύγουσα, το όνομα του χρήστη-ηλεκτρικής εταιρείας και η χώρα προέλευσης, ενώ μαζί με τον ανωτέρω πίνακα συνυποβλήθηκαν από την προσφεύγουσα και οι οικείες βεβαιώσεις των ίδιων εταιρειών που αναφέρονται στον πίνακα, τα πλήρη στοιχεία τους (επωνυμία, ταχ. Διεύθυνση, τηλέφωνα, FAX, e-mail), τα οποία προκύπτουν από τις σχετικές βεβαιώσεις που συνοδεύουν τον πίνακα και περιελήφθησαν στην προσφορά της. Σε κάθε περίπτωση, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η σχετική έλλειψη μπορούσε ως επουσιώδης να αποτελέσει αντικείμενο παροχής διευκρινίσεων, καθώς δεν θα συνιστούσε ανεπίτρεπτη εκ των υστέρων μεταβολή της προσφοράς της και ως εκ τούτου, δεν μπορεί νομίμως να αποτελέσει αιτία αποκλεισμού της προσφοράς της. Συναφώς, με τον δεύτερο προβαλλόμενο ισχυρισμό της (όπως αναλύεται υπό Α.2 στη σελ. 10-13 της κρινόμενης προσφυγής), η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η αιτιολογία, σύμφωνα με τη δεύτερη βάση αποκλεισμού της είναι και από ουσιαστικής απόψεως εσφαλμένη, καθώς οι επίμαχοι όροι του διαγωνισμού, απαιτούν ο εκάστοτε διαγωνιζόμενος να υποβάλλει πίνακα και βεβαιώσεις για ηλεκτρικές εταιρείες, στις οποίες έχει προμηθεύσει όμοιο και όχι ίδιο, υπό την έννοια του ταυτόσημου, με τον προς προμήθεια, εξοπλισμό. Επί του ανωτέρω προβαλλόμενου πρώτου λόγου προσφυγής, ο Αναθέτων Φορέας με τις από 23.07.2020 Απόψεις του, οι οποίες κοινοποιήθηκαν και μέσω της πλατφόρμας του διαγωνισμού στις 06.08.2020, αναφέρει σχετικά τα εξής: **«Ως προς τον πρώτο ισχυρισμό της προσφεύγουσας (Α1): ελλιπής πίνακας πωλήσεων σύμφωνα με το άρθρο 14 παρ. 3.1.2 της Διακήρυξης**

Οι απαιτήσεις της παραγράφου 3.1.2 του Άρθρου 14 του Τεύχους 2 της Διακήρυξης είναι σαφείς μη επιδεχόμενες διαφορετικής ερμηνείας και συγκεκριμένα:

Το άρθρο 14, παράγραφος 3 της Διακήρυξης -Τεύχος 2 αναφέρει:

«[...]»

Επίσης, στο τέλος του Άρθρου 14 του Τεύχους 2 της Διακήρυξης αναφέρει:

«9. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης Οικονομικού Φορέα με τα ανωτέρω η προσφορά του απορρίπτεται.»

Επομένως, όλες οι απαιτήσεις του Άρθρου 14 του Τεύχους 2 της Διακήρυξης, συμπεριλαμβανομένης και αυτής που αναγράφεται στην παράγραφο 3.1.2 περί αναφοράς πλήρων στοιχείων των χρηστών στον σχετικό πίνακα, έχουν τεθεί επί ποινή αποκλεισμού/απορρίψης των προσφορών.

Εν προκειμένω όμως, η προσφεύγουσα στον υποβληθέντα πίνακα που αναφέρει, όπως άλλωστε συνομολογεί και στην προσφυγή της, αναφέρει μόνο το όνομα του χρήστη-ηλεκτρικής εταιρείας και τη χώρα, χωρίς άλλα στοιχεία (ταχ. Δ/ση, τηλεφωνα, FAX, e-mail). Συνεπώς, ο πίνακας που υπέβαλε δεν είναι αποδεκτός, διότι δεν συμμορφώνεται με την απαίτηση της παραγράφου 3.1.2, του Άρθρου 14 του Τεύχους 2 της Διακήρυξης που έχει τεθεί επί ποινή αποκλεισμού και γιαυτό η προσφορά του απορρίφθηκε. Άλλωστε, η Εταιρεία δεν είχε τη διακριτική ευχέρεια να μην την απορρίψει, δεδομένου ότι η απαίτηση αυτή έχει τεθεί επί ποινή αποκλεισμού, αλλά αντίθετα είχε δέσμια αρμοδιότητα να την απορρίψει, όπως και έπραξε.

Επισημαίνεται ότι τα συγκεκριμένα στοιχεία επικοινωνίας που απαιτεί το Άρθρο 3.1.2 είναι απαραίτητα για να μπορεί να ελεγχθεί η ορθότητα των όσων αναφέρονται στον σχετικό πίνακα τα οποία δηλώνει ο κάθε διαγωνιζόμενος. Στα στενά χρονικά πλαίσια της διαδικασίας αξιολόγησης και προκειμένου να καταστεί δυνατή εξακρίβωση της ορθότητας και ακρίβειας των στοιχείων που αναφέρονται στις προσκομιζόμενες επιστολές προς απόδειξη των κριτηρίων από τα μέλη της επιτροπής αξιολόγησης, θα πρέπει να είναι εφικτή η άμεση επικοινωνία με τα αναφερόμενα στις επιστολές πρόσωπα. Σε εταιρείες (συχνά πολυεθνικές) οι οποίες απαρτίζονται από αρκετές χιλιάδες προσωπικό, με σύνθετη εσωτερική οργάνωση και οργανόγραμμα, το οποίο είναι τις περισσότερες φορές αδιαφανές σε τρίτους φορείς, είναι αδύνατη εντός εύλογου χρονικού διαστήματος η εύρεση του συγκεκριμένου αρμόδιου υπαλλήλου ή στελέχους με γενική επίκληση της δυνατότητας χρήσης μηχανών αναζήτησης ή γενικών στοιχείων επαφής της εταιρείας που παρέχει την επιστολή, όπως ακριβώς ισχυρίζεται η προσφεύγουσα.

Όσον αφορά την προβαλλόμενη ως «υπέρμετρη τυπολατρία ο αποκλεισμός της προσφοράς» της, επισημαίνεται ότι οι όροι του Διαγωνισμού αποτελούν το

κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού, οι οποίοι δεσμεύουν τόσο τους διαγωνιζόμενους όσο και την Εταιρεία, καθώς με αυτόν τον τρόπο τηρούνται τόσο η αρχή της τυπικότητας όσο και της ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζόμενων, προς όφελος όλων των διαγωνιζόμενων. Κατ' ακολουθία των παραπάνω, η υποχρέωση της προσφεύγουσας να υποβάλει τα στοιχεία που της ζητούνται με τον τρόπο που περιγράφεται στη Διακήρυξη δεν αποτελεί τυπολατρία, αλλά ουσιαστική υποχρέωσή της. Με αυτόν τον τρόπο, εκτός από τη διευκόλυνση στο έργο της κρίσης, διασφαλίζεται και η αντικειμενικότητα αυτής αφού όλοι οι διαγωνιζόμενοι υποβάλουν τα απαιτούμενα στοιχεία με κοινό τρόπο.

Επειδή οι παράγραφοι 3.1.2 (Πίνακας Ηλεκτρικών Εταιρειών) και 3.1.3 (Βεβαιώσεις των χρηστών-Ηλεκτρικών Εταιρειών) του Τεύχους 2 της Διακήρυξης αναφέρονται σε διαφορετικά κριτήρια που πρέπει να καλύπτει ο προσφερόμενος εξοπλισμός. Συγκεκριμένα η παράγραφος 3.1.3 αναφέρεται σε υποσύνολο τεμαχίων (5-πέντε) από τον αριθμό που απαιτεί η παράγραφος 3.1.2 (20-είκοσι). Ακόμα και αν υπάρχουν στοιχεία χρηστών στις βεβαιώσεις αυτά καλύπτουν το υποσύνολο (και όχι το σύνολο), όπως απαιτεί η παράγραφος 3.1.2.

Συγκεκριμένα στην παράγραφο 3 του Άρθρου 14 του Τεύχους 2 της Διακήρυξης αναφέρει:

«3. Δικαιολογητικά Τεχνικής και Επαγγελματικής Ικανότητας της παραγράφου Β του άρθρου 11 και Τεχνική Προσφορά

Για την απόδειξη της τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας των Οικονομικών Φορέων καθώς και για την πληρότητα της τεχνικής προσφοράς υποβάλλονται τα κατωτέρω:

3.1 Για την Τεχνική Επαγγελματική Ικανότητα:

3.1.1 Πρωτότυπη Δήλωση Συμφωνίας (Statement of Compliance) των προσφερομένων υλικών με τις απαιτήσεις των αντιστοίχων Προδιαγραφών / Τεχνικών περιγραφών ... της διακήρυξης, υπογεγραμμένη από το εργοστάσιο κατασκευής του υλικού/εξοπλισμού.

3.1.2 Πίνακας Ηλεκτρικών Εταιρειών στις οποίες ο οικονομικός φορέας έχει προμηθεύσει τα τελευταία έξι (6) χρόνια, τουλάχιστον είκοσι (20) τεμ. Ηλεκτρονόμων, όμοιου τύπου με αυτόν του διαγωνισμού, στον οποίο θα αναφέρονται τα πλήρη στοιχεία των Χρηστών (επωνυμία, ταχ. Δ/ση, τηλέφωνα, FAX, e-mail).

3.1.3 Βεβαιώσεις των χρηστών (Ηλεκτρικών Εταιρειών) από τις οποίες να προκύπτει ότι πέντε (5) τεμάχια από τους παραπάνω Ηλεκτρονόμους έχουν εγκατασταθεί και λειτουργούν ικανοποιητικά χωρίς προβλήματα για περίοδο δύο (2) ετών. Στις βεβαιώσεις αυτές (πρωτότυπα ή επικυρωμένα αντίγραφα), θα αναφέρονται η ποσότητα, ο χρόνος αγοράς και ο χρόνος εγκατάστασής τους στο Δίκτυο, διαφορετικά θα απορρίπτονται, ως ελλιπείς.»

Σύμφωνα με το παραπάνω τα στοιχεία που πρέπει να υποβληθούν μαζί με τον πίνακα της παραγράφου 3.1.2 πρέπει να αφορούν είκοσι (20) τεμάχια ηλεκτρονόμων, ενώ τα στοιχεία των βεβαιώσεων της παραγράφου 3.1.3 αρκεί να αφορούν πέντε (5) (από τα είκοσι (20) συνολικά) τεμάχια ηλεκτρονόμων. Επομένως, γενικά, ο ισχυρισμός πως τα πλήρη στοιχεία των χρηστών που απαιτούνται στην παράγραφο 3.1.2 μπορούν να προκύψουν από τις βεβαιώσεις που κατατέθηκαν προς εκπλήρωση των απαιτήσεων της παραγράφου 3.1.3 του Άρθρου 14 του Τεύχους 2 της Διακήρυξης, δεν μπορεί να γίνει αποδεκτός και για τον λόγο ότι μπορεί οι χρήστες των πέντε τεμαχίων να μην ταυτίζονται με εκείνους των είκοσι ηλεκτρονόμων. Στην περίπτωση του διαγωνιζόμενου, δεδομένου ότι καμία βεβαίωση δεν έγινε δεκτή, τα σχετικά στοιχεία δεν υπάρχουν σε κανένα έγγραφο.

Κατ' ακολουθία των παραπάνω η απαίτηση της παραγράφου το 3.1.2 αφορά την κατάσταση πωλήσεων, ενώ η παράγραφος 3.1.3- του ίδιου άρθρου- αφορά την επιστολή χρηστών καλής λειτουργίας, επομένως αφορούν δύο διαφορετικές απαιτήσεις, στις οποίες σωρευτικά όφειλε να συμμορφώνεται η προσφορά της προσφεύγουσας.

Τέλος επισημαίνεται ότι η προσφορά του Οίκου «...» κρίθηκε ως τυπικά και τεχνικά μη αποδεκτή για τον ίδιο-μεταξύ άλλων-λόγο με την προσφεύγουσα, ήτοι διότι δεν υπάρχουν στοιχεία χρηστών σύμφωνα με

την παράγραφο 3.1.2. του άρθρου 14 της Διακήρυξης.» και περαιτέρω, ότι:
«Ως προς τον δεύτερο λόγο απόρριψης της προσφοράς της προσφεύγουσας (A2)

Επειδή η Εταιρεία μας είναι ελεύθερη να διαμορφώνει κατά την κρίση της τους όρους της Διακήρυξης ως προς τον υπό ανάθεση εξοπλισμό, καθορίζοντας τα τεχνικά του χαρακτηριστικά σύμφωνα με τις ανάγκες της, επομένως απαραδέκτως προβάλλει η προσφεύγουσα λόγους που ερείδονται κατ' ουσίαν στην σκοπιμότητά τους το πρώτον επ' ευκαιρία του αποκλεισμού της.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται αβασίμως πως έχουν κατατεθεί επαρκείς βεβαιώσεις ικανοποιητικής λειτουργίας για τον εξοπλισμό GRZ200, βασιζόμενη σε υποτιθέμενη ομοιότητα μεταξύ του τύπου GRZ100, για τον οποίο κατατέθηκαν βεβαιώσεις, και του προσφερόμενου τύπου GRZ200. Όπως αποδεικνύουμε παρακάτω, οι δύο τύποι έχουν σημαντικές διαφορές σε ζητούμενα από την τεχνική προδιαγραφή τεχνικά χαρακτηριστικά. Ακόμη και στην περίπτωση που ο προσφερόμενος εξοπλισμός είναι ποιοτικά βέλτιστος από τον εξοπλισμό για τον οποίο κατατέθηκαν οι βεβαιώσεις ικανοποιητικής λειτουργίας, ο πρώτος δε μπορεί να θεωρηθεί όμοιος με τον δεύτερο.

Ενδεικτικά αναφέρουμε πως ο εξοπλισμός GRZ200 υποστηρίζει το *Parallel Redundancy Protocol –PRP* (πρότυπο IEC 62439-3), βασική απαίτηση της τεχνικής περιγραφής td-16-5 της Διακήρυξης, ενώ ο GRZ100 δεν το υποστηρίζει. **Το συγκεκριμένο απαιτούμενο χαρακτηριστικό είναι κρίσιμο για την λειτουργική ενσωμάτωση των Η/Ν σε Υποσταθμούς με τοπικά δίκτυα ψηφιακών συστημάτων.** Επιπλέον ως νέος εξοπλισμός έχει πιθανόν νέους αλγορίθμους ανίχνευσης και υπολογισμού σφαλμάτων, νέο λογισμικό και υλισμικό και επομένως ο ... ως τελικός χρήστης απαιτεί των ύπαρξη αναφορών καλής λειτουργίας για τον συγκεκριμένο τύπο εξοπλισμού με ακριβώς τις ίδιες υλοποιήσεις λογισμικού και υλισμικού (*software & hardware*)

Οι τρεις βεβαιώσεις τις οποίες κατέθεσε η προσφεύγουσα αναφέρονται σε εξοπλισμό τύπου GRZ100, ενώ ο προσφερόμενος τύπος είναι ο GRZ200. Οι δύο αυτοί τύποι δεν είναι ούτε όμοιοι ούτε εναλλακτικώς τοποθετούμενοι, όπως ισχυρίζεται η εταιρεία ...στην προσφυγή της. **Συγκεκριμένα, ο**

προσφερόμενος τύπος GRZ200 διαθέτει όπως προαναφέρθηκε την απαιτούμενη από την τεχνική περιγραφή δυνατότητα σύνδεσης μέσω *Parallel Redundancy Protocol –PRP (IEC 62439-3)*, ενώ ο αναφερόμενος στις υπόψη τρεις βεβαιώσεις GRZ100 δεν τη διαθέτει. Επομένως καταρρίπτεται ο ισχυρισμός περί εναλλαξιμότητας, ομοιότητας ή καθ' οποιονδήποτε τρόπο υποκατάσταση του προσφερόμενου τύπου GRZ200 από τον τύπο GRZ100. Επίσης, σε καμία περίπτωση ο προσφέρων δεν υπέβαλλε στοιχεία μέσω της προσφοράς του ή ως μέρος των διευκρινιστικών ερωτήσεων που να υποστηρίζουν τον ισχυρισμό της «ομοιότητας», «εναλλαξιμότητας» ή «δυνατότητας υποκατάστασης».

Επειδή ελλοχεύει ο κίνδυνος στην αδόκητη περίπτωση που κρινόταν αποδεκτή η προσφορά του-δεδομένου ότι ο εξοπλισμός δεν έχει δοκιμαστεί από άλλους χρήστες (αυτό σημαίνει ουσιαστικά η έλλειψη βεβαιώσεων καλής λειτουργίας)-να μην μπορεί να επικοινωνήσει αξιόπιστα ο ηλεκτρονόμος με το ψηφιακό σύστημα και τα υπόλοιπα στοιχεία του Υποσταθμού, και συνεπώς να μην εκτελέσει την κρίσιμη λειτουργία απομόνωσης σφάλματος, γεγονός που μπορεί να οδηγήσει και σε γενικευμένη διακοπή τροφοδότησης φορτίων.

Κατ' ακολουθία των παραπάνω, οι βεβαιώσεις καλής λειτουργίας δεν καλύπτουν τον προσφερόμενο τύπο εξοπλισμού και συνακόλουθα και το ζητούμενο από την τεχνική περιγραφή και ορθώς απορρίφθηκε η προσφορά της προσφεύγουσας.

Επειδή η προσφεύγουσα αναληθώς ισχυρίζεται ότι ο συγκεκριμένος τύπος ηλεκτρονόμου GRZ200 στα έργα του ... που αναφέρονται στην προσφυγή της έχει κριθεί τεχνικά αποδεκτός. Συγκεκριμένα, στις Διακηρύξεις ΔΕΑ-41917 «ΜΕΛΕΤΗ, ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΕΝΟΣ ΝΕΟΥ ΥΠΟΣΤΑΘΜΟΥ GIS 150/20 kV στην νήσο ΣΚΙΑΘΟ» και ΔΑΠΜ-41614 «Μελέτη, προμήθεια υλικών και κατασκευή με το κλειδί στο χέρι του Υ/Σ 150kV/MT, κλειστού τύπου με εξοπλισμό μόνωσης αερίου SF6 (GIS), στη νήσο Νάξο» δεν προβλέπονταν η εγκατάσταση ηλεκτρονόμων απόστασης 150 kV, όπως εσφαλμένα αναφέρει η προσφεύγουσα, αλλά ηλεκτρονόμων διαφορικής προστασίας καλωδίου. Ο απαιτούμενος τύπος ηλεκτρονόμου στα δύο αυτά έργα είναι τελείως

Αριθμός Απόφασης: 1070/2020

διαφορετικός και διέπεται από διαφορετική τεχνική περιγραφή (την td-103, και όχι την td-16). Δεν δύναται δε να γίνει αποδεκτός ο προσφερόμενος τύπος GRZ200 στα δύο αυτά έργα, επειδή ο GRZ200 δεν περιλαμβάνει τις λειτουργίες που απαιτούνται από έναν ηλεκτρονόμο διαφορικής προστασίας καλωδίου όπως αυτές απαιτούνται από τις υποβρύχιες καλωδιακές Γραμμές Μεταφοράς των εν λόγω έργων. Προς απόδειξη των ανωτέρω επισυνάπτονται πίνακες υλικών για τα δύο αυτά έργα, στους οποίους δεν υπάρχει καθόλου ο τύπος GRZ200, αλλά μόνο ο GRL200 (Το «Τεύχος V» αντιστοιχεί στην Διακήρυξη ΔΑΠΜ-41614, και το «Τεύχος Vs» αντιστοιχεί στην διακήρυξη ΔΕΑ-41917).

Όσον αφορά τα υπόλοιπα έργα που αναφέρονται στη συγκεκριμένη παράγραφο της προσφυγής (ΔΔΠΕΑ 41836 – ΚΥΤ ΚΟΡΙΝΘΟΥ, ΔΑΠΜ 41714 - Υ/Σ ΝΑ Πελοποννήσου και επέκταση Υ/Σ Χανίων και Σύμβαση 11555052 – ΚΥΤ ΠΤΟΛΕΜΑΪΔΑΣ) σημειώνουμε πως επειδή πρόκειται για ολοκληρωμένα έργα με το κλειδί στο χέρι, αυτά είχαν διαφορετικές απαιτήσεις από τον Διαγωνισμό 407908, όπου ο εξοπλισμός θα εγκατασταθεί σε υφιστάμενους Υ/Σ και ΚΥΤ του .... Ενδεικτικά αναφέρουμε πως στον διαγωνισμό ΔΔΠΕΑ 41836 – ΚΥΤ ΚΟΡΙΝΘΟΥ, η απαίτηση ήταν ο προσφερόμενος εξοπλισμός να έχει πιστοποιημένο ένα (1) χρόνο ικανοποιητικής λειτουργίας, ενώ στο Διαγωνισμό 407908, η απαίτηση είναι ο προσφερόμενος εξοπλισμός να έχει ικανοποιητική λειτουργία δύο (2) ετών. Επίσης σημειώνουμε πως στα τρία αυτά έργα η τεχνική προδιαγραφή του συγκεκριμένου εξοπλισμού td-16 ήταν διαφορετική (προγενέστερη και με άλλες απαιτήσεις) σε σχέση με το Διαγωνισμό 407908.

Σε κάθε περίπτωση η προσφεύγουσα αλυσιτελώς επικαλείται τους όρους άλλων διαγωνισμών του ..., διότι ενόψει της αρχής της αυτοτέλειας των διαγωνισμών, δεν αποκλείεται (όπως προαναφέρθηκε) ο ίδιος ο αναθέτων φορέας να επαναξετάσει της απαιτήσεις που θέτει σε επόμενο διαγωνισμό, χωρίς να υποχρεούται να ακολουθεί τις ίδιες απαιτήσεις που είχε θεσπίσει. Επομένως διαφορετικοί διαγωνισμοί του ... δύναται να έχουν διαφορετικές απαιτήσεις ακόμα και όταν πρόκειται για τον ίδιο τύπο εξοπλισμού, επειδή είναι διαφορετικές κάθε φορά οι συνθήκες αποθήκευσης, εγκατάστασης και λειτουργίας του ίδιου αυτού εξοπλισμού. Σε κάθε διαγωνισμό, όμως, είναι

απαραίτητο να ικανοποιούνται από τους συμμετέχοντες/προσφέροντες οι συγκεκριμένες απαιτήσεις του, όπως αυτές εκφράζονται από την τεχνική προδιαγραφή και τα τεύχη της διακήρυξης.». Ομοίως, η παρεμβαίνουσα, περιορίζεται απλώς να αναφέρει στη σελ. 4 της ασκηθείσας παρέμβασής της, υπό «ii. Ως προς το σκέλος ελλείψεως επαρκών βεβαιώσεων χρηστών της προσφοράς της προσφεύγουσας», ότι προκαλεί εύλογη απορία το γεγονός, ότι, όπως η ίδια η προσφεύγουσα επικαλείται στην υπό κρίση προσφυγή της, ενώ ο προσφερθείς τύπος ηλεκτρονόμων παράγεται από το 2012, **2012 GR-200 series relays with further improved protection and control functions** εντούτοις δεν κατόρθωσε η ίδια, να υποβάλλει επαρκείς βεβαιώσεις χρηστών για την καλή λειτουργία του, χωρίς όμως περαιτέρω, να προβάλλει η παρεμβαίνουσα κάποιον συγκεκριμένο ισχυρισμό ή αίτημα, επί του πρώτου λόγου προσφυγής.

28. Επειδή, ενόψει των εκατέρωθεν προβαλλόμενων ισχυρισμών, αλλά και κατόπιν ενδελεχούς μελέτης του φακέλου της υπόθεσης, πρέπει να γίνουν δεκτές οι ακόλουθες παραδοχές. Όπως βάσιμα ισχυρίζεται ο αναθέτων φορέας, με τις απόψεις του, αλλά και ομολογεί και η ίδια προσφεύγουσα, ο υποβληθείς από αυτήν πίνακας ηλεκτρικών εταιρειών (βλ. συνημμένο στην προσφορά της ηλεκτρονικό αρχείο με τίτλο «i.3.1.2-ttdvs-supply-experience-list_protection-relaysigned.pdf»), αναφέρει, σε αντίθεση με τα απαιτούμενα από την υποπαρ. 3.1.2 του άρθρου 14 της διακήρυξης, μόνο το όνομα του χρήστη-ηλεκτρικής εταιρείας και τη χώρα, χωρίς άλλα στοιχεία (ταχ. Δ/ση, τηλέφωνα, FAX, e-mail), γεγονός άλλωστε που προκύπτει από το ίδιο το περιεχόμενο του υποβληθέντος πίνακα. Εξάλλου, όπως βάσιμα επισημαίνει ο αναθέτων φορέας, «...τα συγκεκριμένα στοιχεία επικοινωνίας που απαιτεί το Άρθρο 3.1.2 είναι απαραίτητα για να μπορεί να ελεγχθεί η ορθότητα των όσων αναφέρονται στον σχετικό πίνακα τα οποία δηλώνει ο κάθε διαγωνιζόμενος. Στα στενά χρονικά πλαίσια της διαδικασίας αξιολόγησης και προκειμένου να καταστεί δυνατή εξακρίβωση της ορθότητας και ακρίβειας των στοιχείων που αναφέρονται στις προσκομιζόμενες επιστολές προς απόδειξη των κριτηρίων από τα μέλη της

επιτροπής αξιολόγησης, θα πρέπει να είναι εφικτή η άμεση επικοινωνία με τα αναφερόμενα στις επιστολές πρόσωπα. Σε εταιρείες (συχνά πολυεθνικές) οι οποίες απαρτίζονται από αρκετές χιλιάδες προσωπικό, με σύνθετη εσωτερική οργάνωση και οργανόγραμμα, το οποίο είναι τις περισσότερες φορές αδιαφανές σε τρίτους φορείς, είναι αδύνατη εντός εύλογου χρονικού διαστήματος η εύρεση του συγκεκριμένου αρμόδιου υπαλλήλου ή στελέχους με γενική επίκληση της δυνατότητας χρήσης μηχανών αναζήτησης ή γενικών στοιχείων επαφής της εταιρείας που παρέχει την επιστολή, όπως ακριβώς ισχυρίζεται η προσφεύγουσα. [...]. Με αυτόν τον τρόπο, εκτός από τη διευκόλυνση στο έργο της κρίσης, διασφαλίζεται και η αντικειμενικότητα αυτής αφού όλοι οι διαγωνιζόμενοι υποβάλουν τα απαιτούμενα στοιχεία με κοινό τρόπο. [...].».

Προσέτι, από τον συνδυασμό των επίμαχων διατάξεων και δη των όσων ορίζονται στην παρ. 9 του άρθρου 14 της διακήρυξης, ο αποκλεισμός της προσφοράς υποψηφίου που δεν συμμορφώνεται με τις επί ποινή αποκλεισμού απαιτήσεις της διακήρυξης, όπως εν προκειμένω τα απαιτούμενα δικαιολογητικά της παρ. 3.1 του ίδιου άρθρου, οδηγούν σε απόρριψη της προσφοράς του υποψηφίου, κατά δέσμια αρμοδιότητα του αναθέτοντος φορέα. Ως εκ τούτου και ενόψει των όσων εκτέθηκαν στις σκέψεις 20-26 της παρούσας, κρίνεται απορριπτέος ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας περι δυνατότητας του αναθέτοντος φορέα, να αιτηθεί την παροχή διευκρινίσεων, καθώς έτσι θα παραβιαζόταν η αρχή της τυπικότητας των όρων της διακήρυξης, η αρχή της αμεροληψίας και η αρχή της ίσης μεταχείρισης μεταξύ των συμμετεχόντων οικονομικών φορέων, ιδίως αφ' ης στιγμής, επρόκειτο για απολύτως σαφή υποχρέωση εκάστου υποψηφίου, η παράλειψη συμμόρφωσης προς την οποία, οδηγούσε αναγκαστικά σε αποκλεισμό της προσφοράς του. Ως εκ περισσού δε και προς επίρρωση των ανωτέρω γενόμενων παραδοχών, ο αναθέτων φορέας, τονίζει επιπλέον, ότι οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας δεν δύναται να υποστηριχθούν βάσιμα σε καμία περίπτωση και δη, λόγω του γεγονότος ότι οι υποπαρ. 3.1.2 (Πίνακας Ηλεκτρικών Εταιρειών) και 3.1.3 (Βεβαιώσεις των χρηστών-Ηλεκτρικών Εταιρειών) του Τεύχους 2 της Διακήρυξης αναφέρονται σε διαφορετικά κριτήρια που πρέπει να καλύπτει ο προσφερόμενος εξοπλισμός και

άρα δεν μπορεί να αντληθούν ασφαλή στοιχεία για τις αναφερόμενες στον εν λόγω πίνακα, ηλεκτρικές εταιρείες, όπως αβάσιμα διατείνεται η προσφεύγουσα, καθώς η υποπαρ. 3.1.3 αναφέρεται σε υποσύνολο τεμαχίων (5-πέντε) από τον αριθμό που απαιτεί η υποπαρ. 3.1.2 (20-είκοσι) και συνεπώς, τα όποια στοιχεία χρηστών στις βεβαιώσεις αυτά καλύπτουν το υποσύνολο (και όχι το σύνολο), όπως απαιτεί η υποπαρ. 3.1.2. Επομένως, όπως προέκυψε από τα στοιχεία του φακέλου, αλλά και τους σχετικούς ισχυρισμούς του αναθέτοντος φορέα, μαζί με τον πίνακα της υποπαρ. 3.1.2, η προσφεύγουσα όφειλε να προσκομίσει με την προσφορά της, πίνακα ηλεκτρικών εταιρειών που να αφορούν είκοσι (20) τεμάχια ηλεκτρονόμων, ενώ τα στοιχεία των βεβαιώσεων της υποπαρ. 3.1.3 αρκεί να αφορούν πέντε (5) (από τα είκοσι (20) συνολικά) τεμάχια ηλεκτρονόμων και ως εκ τούτου, δεν ευσταθεί ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας, πως τα πλήρη στοιχεία των χρηστών που απαιτούνται στην υποπαρ. 3.1.2 μπορούν να προκύψουν από τις βεβαιώσεις που κατατέθηκαν προς εκπλήρωση των απαιτήσεων της υποπαρ. 3.1.3 του Άρθρου 14 του Τεύχους 2 της Διακήρυξης, για τον πρόσθετο λόγο ότι δεν συνάγεται άνευ άλλου τινός ότι οι χρήστες των πέντε τεμαχίων της υποπαρ. 3.1.3, ταυτίζονται με εκείνους των είκοσι ηλεκτρονόμων που απαιτούνται από την υποπαρ. 3.1.2, ενώ ειδικά, στην περίπτωση της προσφεύγουσας, τα ανωτέρω γίνονται δεκτά άνευ άλλου τινός, δεδομένου ότι καμία βεβαίωση που προσκόμισε δεν έγινε δεκτή και έτσι, τα σχετικά στοιχεία δεν υπάρχουν σε κανένα έγγραφο. Τέλος, σύμφωνα με τους βάσιμους ισχυρισμούς του αναθέτοντος φορέα, η απαίτηση της υποπαρ. 3.1.2 αφορά την κατάσταση πωλήσεων, ενώ η υποπαρ. 3.1.3, αφορά την επιστολή χρηστών καλής λειτουργίας και συνεπώς και υπό αυτή την έννοια, οι επίμαχες διατάξεις αφορούν δύο διαφορετικές απαιτήσεις, με τις οποίες όφειλε σωρευτικά να συμμορφώνεται η προσφορά της προσφεύγουσας.

29. Επειδή, αντίστοιχα, σε ό,τι αφορά τον δεύτερο προβαλλόμενο ισχυρισμό, αναφορικά με την απόρριψη της προσφοράς της προσφεύγουσας, λεκτέα τυγχάνουν τα ακόλουθα. Η προσφεύγουσα επικαλείται ότι μη νόμιμα ο αναθέτων φορέας, κατά την αξιολόγηση της τεχνικής της προσφοράς, δεν έλαβε

Αριθμός Απόφασης: 1070/2020

υπόψη του τις υποβληθείσες εκ μέρους της, βεβαιώσεις (βλ. συνημμένα στην προσφορά της ηλεκτρονικά αρχεία με τίτλο «...»), με την αιτιολογία ότι δεν αναφέρουν τον προσφερόμενο από την τελευταία τύπο ηλεκτρονόμου (GRZ200), αλλά τον προγενέστερο αυτού και όχι όμοιου τύπου, σύμφωνα με την υποπαρ. 3.1.2 της διακήρυξης, ηλεκτρονόμο (GRZ100). Συγκεκριμένα, όπως βάσιμα υποστηρίζει ο αναθέτων φορέας, οι δύο τύποι ηλεκτρονόμου έχουν σημαντικές διαφορές σε ζητούμενα από την τεχνική προδιαγραφή τεχνικά χαρακτηριστικά, όπως ενδεικτικά παραθέτει στις απόψεις του και στις οποίες παραπέμπουμε προς αποφυγή άσκοπων επαναλήψεων, ενώ ακόμη και στην περίπτωση που θεωρηθεί ότι ο προσφερόμενος εξοπλισμός είναι ποιοτικά βέλτιστος από τον εξοπλισμό για τον οποίο κατατέθηκαν οι βεβαιώσεις ικανοποιητικής λειτουργίας, ο πρώτος δεν μπορεί να θεωρηθεί όμοιος με τον δεύτερο, κατά την έννοια του επίμαχου όρου της διακήρυξης. Επιπλέον, επισημαίνει ορθά ο αναθέτων φορέας ότι ο νέος εξοπλισμός έχει πιθανόν νέους αλγορίθμους ανίχνευσης και υπολογισμού σφαλμάτων, νέο λογισμικό και υλισμικό και επομένως ο ... ως τελικός χρήστης απαιτεί των ύπαρξη αναφορών καλής λειτουργίας για τον συγκεκριμένο τύπο εξοπλισμού, με ακριβώς τις ίδιες υλοποιήσεις λογισμικού και υλισμικού (software & hardware), προκειμένου να αποτραπεί ο κίνδυνος για τον αναθέτοντα φορέα, να κάνει αποδεκτή μία τεχνική προσφορά, χωρίς στην πραγματικότητα να έχουν υποβληθεί βεβαιώσεις καλής λειτουργίας από ηλεκτρικές εταιρείες, που έκαναν χρήση των προς προμήθεια ηλεκτρονόμων, με συνέπεια, να μην μπορεί να επικοινωνήσει αξιόπιστα ο ηλεκτρονόμος με το ψηφιακό σύστημα και τα υπόλοιπα στοιχεία του Υποσταθμού, και ούτως να μην εκτελέσει την κρίσιμη λειτουργία απομόνωσης σφάλματος, γεγονός που μπορεί να οδηγήσει και σε γενικευμένη διακοπή τροφοδότησης φορτίων. Συνακόλουθα και με βάση τα ανωτέρω εκτεθέντα, οι τρεις βεβαιώσεις, τις οποίες υπέβαλε η προσφεύγουσα αναφέρονται σε εξοπλισμό τύπου GRZ100, ενώ ο προσφερόμενος από αυτήν τύπος είναι ο GRZ200 και ως εκ τούτου, δεν μπορεί να υποστηριχθεί βάσιμα, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς που προβάλλει η προσφεύγουσα, ότι οι δύο αυτοί τύποι είναι όμοιοι ή εναλλακτικώς τοποθετούμενοι, όπως συνάγεται εναργώς άλλωστε και

από τις ουσιώδεις διαφοροποιήσεις που παρουσιάζουν οι δύο τύποι ηλεκτρονόμων και εκτίθεται αναλυτικά στις απόψεις του αναθέτοντος φορέα. Επομένως, κρίνεται απορριπτέος και ο δεύτερος ισχυρισμός περί εναλλαξιμότητας, ομοιότητας ή καθ' οποιονδήποτε τρόπο δυνατότητας υποκατάστασης του προσφερόμενου τύπου GRZ200 από τον τύπο GRZ100, ενώ, σε αντίθεση με τα υποστηριζόμενα από την προσφεύγουσα, η τελευταία δεν υπέβαλε στοιχεία μέσω της προσφοράς της ή ως μέρος των διευκρινιστικών ερωτήσεων που να υποστηρίζουν τον ισχυρισμό της «ομοιότητας», «εναλλαξιμότητας» ή «δυνατότητας υποκατάστασης». Τέλος, σχετικά με τον προβαλλόμενο ισχυρισμό της προσφεύγουσας περί αποδοχής των ίδιων προσφερόμενων ειδών σε άλλες διαγωνιστικές διαδικασίες του ίδιου αναθέτοντος φορέα, όπως ορθά επικαλείται ο αναθέτων φορέας, η αρτιότητα εκτέλεσης εκ μέρους της προσφεύγουσας έτερων συμβάσεων, συναφούς αντικειμένου, καίτοι ουδόλως αμφισβητείται, ουδέν κρίσιμο στοιχείο εισφέρει, στον σχηματισμό της πεποίθησης του οικείου Κλιμακίου, δεδομένων των όσων εκετέθησαν ανωτέρω στην παρούσα σκέψη, αλλά και της αρχής της αυτοτέλειας των διαγωνιστικών διαδικασιών, γεγονός που αποτρέπει την αυτούσια μεταφορά επιχειρημάτων υπέρ ή κατά συγκεκριμένων τεχνικών προδιαγραφών, όπως επελέγησαν από έκαστη αναθέτουσα αρχή, με βάση τις απόλυτα εξειδικευμένες ανάγκες της και αποτυπώθηκαν στο κείμενο των τεχνικών προδιαγραφών της διακήρυξης έκαστης διαγωνιστικής διαδικασίας. Κατά συνέπεια, ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων, ο πρώτος λόγος προσφυγής κρίνεται απορριπτέος, ως νόμω και ουσία αβάσιμος, ενώ πρέπει να γίνουν δεκτοί οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί του αναθέτοντος φορέα.

30. Επειδή, αναφορικά με τον δεύτερο λόγο προσφυγής, όπως αναλυτικά παρατίθεται στη σελ. 13 της υπό κρίση προσφυγής, υπό «...», η προσφεύγουσα επικαλείται ότι μη νόμιμα έγινε δεκτή στον διαγωνισμό η προσφορά της παρεμβαίνουσας, καθώς η τελευταία κατά παράβαση των ρητά οριζόμενων στο άρθρο 9 παρ. 2 της διακήρυξης, υπέβαλε με την προσφορά της την υπ' αριθμ. ...εγγυητική επιστολή της Τραπέζης της Κίνας (Bank of China Limited), η οποία

όμως δεν συμπεριλαμβάνεται στα πιστωτικά ιδρύματα οι εγγυητικές επιστολές, των οποίων γίνονται δεκτές στον επίμαχο διαγωνισμό, δεδομένου ότι δεν συνιστά πιστωτικό ή χρηματοδοτικό ίδρυμα ή ασφαλιστική επιχείρηση κατά την έννοια των περιπτώσεων β' και γ' της παρ. 1 του άρθρου 14 του Ν. 4364/2016 (ΦΕΚ Α' 13) που λειτουργεί νόμιμα στα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου ή στα κράτη-μέλη της ΣΔΣ και ως εκ τούτου, πρέπει η προσφορά της αποκλειστεί. Επί του ανωτέρω προβαλλόμενου δεύτερου λόγου προσφυγής, ο Αναθέτων Φορέας με τις προαναφερθείσες απόψεις του, αναφέρει σχετικά τα ακόλουθα: **«Μέρος Β Προσφυγής: Απαράδεκτη λόγω έλλειψης εννόμου συμφέροντος**

Η κρινόμενη προδικαστική προσφυγή ασκείται άνευ εννόμου συμφέροντος, διότι δεν προσδιορίζεται ειδικώς και ορισμένως η βλάβη της προσφεύγουσας εταιρείας. Σύμφωνα με το άρθρο 360 του νόμου 4412/2016: «1. Κάθε ενδιαφερόμενος ο οποίος έχει ή είχε συμφέρον να του ανατεθεί συγκεκριμένη σύμβαση του νόμου αυτού και έχει ή είχε υποστεί ή ενδέχεται να υποστεί ζημία από εκτελεστή πράξη ή παράλειψη της αναθέτουσας αρχής κατά παράβαση της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή της εσωτερικής νομοθεσίας, υποχρεούται, πριν από την υποβολή των προβλεπόμενων στον Τίτλο 3 ένδικων βοηθημάτων, να ασκήσει προδικαστική προσφυγή ενώπιον της ΑΕΠΠ κατά της σχετικής πράξης ή παράλειψης της αναθέτουσας αρχής». Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 346 του ν. 4412/2016 «Προστασία κατά την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων» προβλέπεται ότι: «1. Κάθε ενδιαφερόμενος, ο οποίος έχει ή είχε συμφέρον να του ανατεθεί σύμβαση των περιπτώσεων α' και β' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 και έχει υποστεί ή ενδέχεται να υποστεί ζημία από εκτελεστή πράξη ή παράλειψη της αναθέτουσας αρχής κατά παράβαση της ευρωπαϊκής ή εσωτερικής νομοθεσίας, έχει δικαίωμα να προσφύγει στην Αρχή Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ), σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα στο άρθρο 360 και να ζητήσει προσωρινή προστασία, σύμφωνα με το άρθρο 366, ακύρωση παράνομης πράξης ή παράλειψης της αναθέτουσας αρχής, σύμφωνα με το άρθρο 367 ή ακύρωση σύμβασης η οποία έχει συναφθεί παράνομα, σύμφωνα με το άρθρο 368».

Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα αλυσιτελώς, δίχως έννομο συμφέρον στρέφεται κατά της προσφοράς της μειοδότης εταιρείας ..., καθώς ακόμη και αν ήθελε να γίνει δεκτή η προδικαστική της προσφυγή, δεν θα έχει καμία ωφέλεια από την απόρριψη της προσφοράς της μειοδότης και συνακόλουθα δεν θα έχει κάποια έννομη συνέπεια η προσφυγή της καθώς παραμένουν σε ισχύ οι προσφορές και των άλλων δύο εταιρειών ... και ... που έχουν κριθεί τυπικά και τεχνικά αποδεκτές, κατά των οποίων δεν βάλει.

Σε κάθε περίπτωση έχει κριθεί ότι ο προσφεύγων δεν αρκεί να επικαλείται την ύπαρξη εννόμου συμφέροντος για την άσκηση της προδικαστικής προσφυγής, αλλά απαιτείται να προσκομίζει προαποδεικτικώς όλα τα απαραίτητα έγγραφα που το αποδεικνύουν. (ΑΕΠΠ 560/2018).

Επειδή η βλάβη, ως βασικό στοιχείο της θεμελίωσης του εννόμου συμφέροντος, πρέπει να προσδιορίζεται ειδικώς (ΣΤΕ 1995/2016). Οφείλει, δηλαδή, ο προσφεύγων να επικαλείται τις δυσμενείς μεταβολές που επέρχονται σε βάρος του από την πράξη προς θεμελίωση του εννόμου συμφέροντος για άσκηση προσφυγής (βλ. ΣΤΕ 3905/2004).

Περαιτέρω, ως προς τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι η προσφορά της μειοδότης ...έπρεπε να απορριφθεί λόγω δήθεν πλημμέλειας της εγγυητικής επιστολής που κατέθεσε αναφέρουμε τα εξής:

Στον εν λόγω Διαγωνισμό είχε τεθεί όρος σύμφωνα με τον οποίο: «ΑΡΘΡΟ 6. ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1. Δικαίωμα συμμετοχής στη διαδικασία σύναψης της παρούσας σύμβασης έχουν φυσικά ή νομικά πρόσωπα και, σε περίπτωση ενώσεων οικονομικών φορέων, τα μέλη αυτών, που είναι εγκατεστημένα:

(α) σε ένα κράτος – μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.), ή

(β) σε ένα κράτος – μέλος του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (Ε.Ο.Χ.) ή

(γ) σε τρίτες χώρες που έχουν υπογράψει και κυρώσει τη Συμφωνία περί Δημοσίων Συμβάσεων-ΣΔΣ (Government Procurement Agreement-GPA) του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (Π.Ο.Ε.), στο βαθμό που η υπό ανάθεση σύμβαση καλύπτεται από τα Παραρτήματα 1, 2, 4 και 5 και τις γενικές

σημειώσεις του σχετικού με την Ένωση Προσαρτήματος I της ως άνω ΣΔΣ (GPA),

(δ) σε τρίτες χώρες που δεν εμπίπτουν στις ανωτέρω περιπτώσεις και έχουν συνάψει διμερή ή πολυμερή συμφωνία με την Ένωση.

Διευκρινίζεται ότι, από τις παραπάνω περιπτώσεις δεν αποκλείονται σε καμία περίπτωση χώρες που είναι σε διαδικασία υπογραφής σύμβασης κατά το στοιχείο (γ), συμπεριλαμβανομένων των παρατηρητών – observers – καθώς και χώρες που έχουν υπογράψει συμφωνίες προώθησης και αμοιβαίας προστασίας επενδύσεων ή ανάλογες οικονομικές συμφωνίες/συμβάσεις με την Ελλάδα. (επισημανση του συντάκτη)»

Επισημαίνεται ότι ο ως άνω όρος είναι απολύτως σύμφωνος με το άρθρο 255 του νόμου 4412/2016, σκοπός του οποίου είναι να διασφαλίζεται σε πρόσωπα που είναι εγκατεστημένα σε χώρες που έχουν υπογράψει της εν λόγω συμφωνίες, να έχουν εξίσου ευνοϊκή μεταχείριση με εκείνα που είναι εγκατεστημένα σε χώρες της ΕΕ και του ΕΟΧ. Δεδομένου μάλιστα αφενός ότι δεν υφίσταται ρητή απαγόρευση περί αποδοχής προσφορών μόνο από τα ως άνω πρόσωπα και αφετέρου ότι ενδεχόμενος γεωγραφικός περιορισμός θα ήταν αντίθετος με το κοινοτικό δίκαιο, ο ... δύναται να δέχεται να συμμετέχουν σε διαγωνισμούς του και πρόσωπα που είναι εγκατεστημένα και σε τρίτες χώρες πέραν των παραπάνω. Η ερμηνεία δηλαδή που δίδεται είναι ότι σύμφωνα με το ως άνω άρθρο οι αναθέτοντες φορείς κατ' ελάχιστον οφείλουν να δέχονται προσφορές από τα αναφερόμενα σε αυτά πρόσωπα. Η ερμηνεία αυτή επιρρωνύεται και από το γεγονός ότι η Οδηγία 2014/25/ΕΕ και αντίστοιχα ο νόμος περί δημοσίων συμβάσεων, προβλέπουν την περίπτωση υποβολής προσφοράς που εμπεριέχει προϊόντα προερχόμενα από τρίτες χώρες, οι οποίες δεν έχουν συνάψει κάποια διμερή ή πολυμερή συμφωνία, ώστε να εξασφαλίζεται η αντίστοιχη πρόσβαση των επιχειρήσεων που είναι εγκατεστημένες στην ΕΕ στην εν λόγω Τρίτη χώρα, για λόγους αμοιβαιότητας. Επομένως αν κάποιος αναθέτων φορέας μονομερώς θέλει να ανοίξει την αγορά του σε τρίτες χώρες,

Αριθμός Απόφασης: 1070/2020

χωρίς αντίστοιχα να μπορεί να εισέλθει στην αγορά των τρίτων χωρών , αποτελεί απόφαση επιχειρηματική.

Περαιτέρω επισημαίνεται ότι η ...αποτελεί μέλος τους Παγκοσμίου Οργανισμού Εμπορίου από τις 11.12.2001 (βλ. https://www.wto.org/english/thewtoe/countries_e/china_e.htm), βρίσκεται σε διαδικασία προσχώρησης/υπογραφής της Συμφωνίας περι Δημοσίων Συμβάσεων του εν λόγω Οργανισμού και έχει συνάψει με την Ελλάδα την από 25.6.1992 συμφωνία για την προώθηση και αμοιβαία προστασία των επενδύσεων, η οποία έχει κυρωθεί με τον ν. 2136/1993.

Ειδικότερα, δεδομένου ότι το κοινοτικό δίκαιο προάγει το άνοιγμα των δημόσιων συμβάσεων στον διεθνή ανταγωνισμό σύμφωνα με ρητή διάταξη (άρθρο 85 Οδηγίας 2014/25/ΕΕ το οποίο ενσωματώθηκε στο άρθρο 314 του νόμου 4412/2016) προβλέπεται η ευχέρεια του αγοραστή να απορρίψει μια προσφορά προερχόμενη από μια επιχείρηση τρίτης χώρας που δεν συνδέεται με κάποια συμφωνία με την Ένωση. Επομένως επιτρέπεται και είναι σύνηθες η συμμετοχή τρίτων χωρών στους διαγωνισμούς για την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων, άλλως η συγκεκριμένη διάταξη δεν θα είχε κάποιο νόημα. Κατ' ακολουθία των παραπάνω, η επιχειρούμενη ερμηνεία της προσφεύγουσας ότι η διάταξη του άρθρου 255 του νόμου 4412/2016 αποσκοπεί στον αποκλεισμό από τις δημόσιες ευρωπαϊκές διαγωνιστικές διαδικασίες προσφερόντων από τρίτες χώρες δεν ευσταθεί , διότι τότε το άρθρο 314 του νόμου 4412/2016 θα ήταν άνευ εφαρμογής, καθότι η άσκηση του δικαιώματος προτίμησης υπέρ της ευρωπαϊκής προσφοράς έναντι της προερχόμενης από Τρίτη χώρα, προϋποθέτει κατ' αρχήν την συμμετοχή των τρίτων χωρών στον διαγωνισμό.

Άλλωστε ο οποιοσδήποτε τυχόν περιορισμός επιβαλλόταν από τον ... στους διαγωνισμούς του να μην δέχεται προσφορές από επιχειρήσεις εγκατεστημένες σε οποιαδήποτε χώρα, συμπεριλαμβανόμενης και της Κίνας, θα ήταν αντίθετος όχι μόνο στις διατάξεις της Οδηγίας 2014/25/ΕΕ και του εθνικού νόμου 4412/2016 αλλά και στις διατάξεις περί ελευθερίας κινήσεων επενδυτικών κεφαλαίων από οποιαδήποτε χώρα του κόσμου προς μια χώρα μέλος της ΕΕ.

Αριθμός Απόφασης: 1070/2020

Επειδή τα παραπάνω έχουν γίνει αποδεκτά από την Αρχή σας με την υπ' αριθ. 3/2018 απόφαση της επταμελούς σύνθεσης, η οποία έχει τελεσιδικήσει.

Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 9 της Διακήρυξης ότι: «[...]».

Επειδή η προσφεύγουσα ερμηνεύει εσφαλμένα τον ως άνω όρο, διότι με αυτόν τον τρόπο θα καθίστατο ανενεργής η πρόβλεψη του άρθρου 6 της Διακήρυξης αναφορικά με τους δικαιούμενους συμμετοχής, περιορισμός που θα ήταν αντίθετος όχι μόνο στις διατάξεις της Οδηγίας 2014/25/ΕΕ και του εθνικού νόμου 4412/2016 αλλά και στις διατάξεις περί ελευθερίας κινήσεων επενδυτικών κεφαλαίων από οποιαδήποτε χώρα του κόσμου προς μια χώρα μέλος της ΕΕ.

Επειδή από την γραμματική ερμηνεία του ως άνω όρου μονοσήμαντα προκύπτει ότι είναι αποδεκτές εγγυητικές επιστολές συμμετοχής από τράπεζες που λειτουργούν νόμιμα σε κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και πουθενά δεν αναφέρεται από τράπεζες που έχουν την έδρα τους σε κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κριτήριο δεν τέθηκε από τη Διακήρυξη η έδρα, της εκδούσας την εγγυητική επιστολή, τράπεζα, αλλά εάν λειτουργεί νόμιμα σε κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η δε λειτουργία αυτή περιλαμβάνει και τα παραρτήματα/υποκαστήματα. Εξάλλου δεν θα μπορούσε να ερμηνευθεί με διαφορετικό τρόπο καθώς προστατευταίο δικαίωμα είναι η δυνατότητα του αναθέτοντα φορέα να προβεί στην κατάπτωση της εγγυητικής επιστολής τράπεζας έχουσας αντίστοιχη πιστοληπτική ικανότητα.

Επειδή από το παρακάτω link αποδεικνύεται ότι η Bank of China λειτουργεί νόμιμα σε χώρες της ΕΕ <https://www.bankofgreece.gr/en/news-and-media/press-office/news-list/news?announcement=9d7129a9-dd2a-42e0-8f5c-abd31c2dbff9>

Περαιτέρω από το παρακάτω link (που προέρχονται από την επίσημη ιστοσελίδα της Bank of China), αποδεικνύεται πως υποκαταστήματα της Bank of China λειτουργούν σε χώρες της ΕΕ.

https://www.boc.cn/en/aboutboc/ab6/200812/t20081216_494259.html

Επίσης στα παρακάτω links (που προέρχονται από ελληνικά sites με ειδήσεις, αλλά και από την επίσημη ιστοσελίδα της Τράπεζας της Ελλάδας) φαίνεται πως η Bank of China έχει αδειοδοτηθεί για λειτουργία στην Ελλάδα:

<https://banks.com.gr/episimi-proti-gia-ypokatastima-tis-bank-china-stin-ellada/>

https://www.economistas.gr/epiheiriseis/21118_tte-se-leitoyrgia-i-bank-china-stin-ellada

<https://www.voria.gr/article/i-bank-of-china-anigi-to-pto-tis-ipokatastima-stin-athina>

<https://www.capital.gr/epixeiriseis/3391479/se-leitourgia-to-pto-upokatastima-tis-bank-of-china-stin-ellada>

<https://www.bankofgreece.gr/en/news-and-media/press-office/news-list/news?announcement=9d7129a9-dd2a-42e0-8f5c-abd31c2dbff9>

Σε κάθε περίπτωση η Bank of China μας έχει εξουσιοδοτήσει, σε τυχόν περίπτωση κατάπτωσης της εν λόγω εγγυητικής επιστολής, να τη ζητήσουμε από οποιοδήποτε κατάστημά της που λειτουργεί νόμιμα στο Λουξεμβούργο (με υποκατάστημα στην Ελλάδα), Βρυξέλλες, Βαρσοβία, Στοκχόλμη ή Λισαβόνα. Συνακόλουθα πληρούται ο λόγος για τον οποίο ζητείται η εγγυητική επιστολή δεδομένου μάλιστα ότι η κατάπτωση μπορεί να γίνει σε κράτος-μέλος της ΕΕ.

Κατ' ακολουθία των παραπάνω μη νόμιμα προβάλλονται οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας περί πλημμέλειας της εν λόγω εγγυητικής επιστολής της μειοδότης». Προσέτι, η παρεμβαίνουσα ισχυρίζεται ότι ο δεύτερος λόγος προσφυγής είναι νόμω και ουσία αβάσιμος, δεδομένου ότι η υποβληθείσα από αυτήν εγγυητική επιστολή εκδόθηκε και προσκομίστηκε νομίμως και σύμφωνα με τους όρους της διακήρυξης του διαγωνισμού και το νομοθετικό πλαίσιο που τον διέπει, για τους λόγους που επικαλείται στις σελ. 2-4 της ασηθείσας παρέμβασής της υπό «ι. Ως προς το σκέλος που αφορά την εγγυητική επιστολή της εταιρείας μας.».

31. Επειδή, όπως προέκυψε μετά από ενδελεχή μελέτη του φακέλου της υπόθεσης, αλλά και των επίμαχων διατάξεων της διακήρυξης, ο δεύτερος λόγος προσφυγής, προβάλλεται, όπως βάσιμα ισχυρίζεται και ο αναθέτων φορέας, απαραδέκτως, λόγω έλλειψης εννόμου συμφέροντος της προσφεύγουσας. Ειδικότερα, αναφορικά με τη θεμελίωση του εννόμου συμφέροντος της προσφεύγουσας για την παραδεκτή προβολή του δεύτερου λόγου της

κρινόμενης προσφυγής, που αφορά την προσφορά της παρεμβαίνουσας, πρέπει να γίνουν δεκτά τα ακόλουθα. Όπως έχει κριθεί παγίως (βλ. μεταξύ άλλων και ΑΕΠΠ 78/2019 και 310/2019), το έννομο συμφέρον του προσφεύγοντος πρέπει να είναι άμεσο, υπό την έννοια ότι πρέπει κατά τον χρόνο άσκησης της προσφυγής να υφίσταται μία απευθείας σχέση του προσφεύγοντος με την προσβαλλόμενη πράξη ή παράλειψη, ενεστώς υπό την έννοια ότι οφείλει να είναι υπαρκτό τόσο κατά τον χρόνο έκδοσης της προσβαλλόμενης πράξης ή παράλειψης, κατά τον χρόνο άσκησης της προσφυγής και κατά τον χρόνο συζήτησής της και ως εκ τούτου, η βλάβη που επικαλείται ο προσφεύγων θα πρέπει να υφίσταται σε όλα τα επιμέρους χρονικά στάδια διαπίστωσης της ύπαρξης του εννόμου συμφέροντος, ενώ τέλος, η αναγνώριση του εννόμου συμφέροντος προϋποθέτει αυτό να είναι και προσωπικό, ήτοι να συντρέχει ειδικός δεσμός ή ειδική σχέση μεταξύ του προσφεύγοντος και της προσβαλλόμενης πράξης ή παράλειψης. Ειδικότερα, όπως έχει γίνει δεκτό, άνευ εννόμου συμφέροντος προσβάλλεται πράξη, όταν ο αιτών δεν ωφελείται εκ της ευθείας ακυρώσεώς της (βλ. *Δημήτριο Θ. Πυργάκη*, «Το έννομο συμφέρον στη δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας», Νομική Βιβλιοθήκη, 2017, σελ. 42). Συναφώς, η βλάβη πρέπει να προσδιορίζεται ειδικώς (ΣΤΕ 1995/2016). Ομοίως, η αναγνώριση του εννόμου συμφέροντος, ως ενεστώτος, δεν δύναται να αφορά σε ενδεχόμενες εξελίξεις, αλλά οφείλει να θεμελιώνεται υπό βέβαιων περιστατικών που συντρέχουν σε χρόνο ενεστώτα. Για τον λόγο αυτό, το έννομο συμφέρον πρέπει να είναι ενεστώς ή υπαρκτό, να υφίσταται δηλαδή σωρευτικά κατά την τελείωση της προσβαλλόμενης διοικητικής πράξης (έκδοση ή δημοσίευση κατά περίπτωση ΟΛΣΤΕ 95/2017), κατά την υποβολή της προσφυγής και κατά τη συζήτησή της (πρβλ. ΣΤΕ 1194/2016 και *Πυργάκη*, *ό.π.*, σελ. 261 και εκεί περαιτέρω παραπομπές σε εκτενή νομολογία). Συνακόλουθα, ενεστώς είναι το συμφέρον, όταν ερείδεται επί υπαρχούσης ήδη κατά τον χρόνο άσκησης της αίτησης ακύρωσης ή της προδικαστικής προσφυγής, εννόμου καταστάσεως του αιτούντος ή προσφεύγοντος και εφόσον η βλάβη που προκαλείται στον αιτούντα ή προσφεύγοντα από την προσβαλλόμενη πράξη (ή παράλειψη) έχει

ήδη επέλθει ή τουλάχιστον παρίσταται λογικώς αναπόφευκτη. Η βλάβη δηλαδή πρέπει να επέρχεται με την έκδοση της πράξης ή αμέσως μετά την έκδοσή αυτής (το συμφέρον δηλαδή δύναται να είναι και αμέσως επικείμενο). Βλάβη που θα επέλθει με βεβαιότητα στο άμεσο μέλλον (αναπόφευκτη βλάβη), καθιστά επίσης το συμφέρον «ενεστώς». Με άλλα λόγια «ενεστώς» θεωρείται και το συμφέρον που απειλείται με βεβαιότητα στο άμεσο μέλλον. Στην περίπτωση αυτή η βλάβη δεν θεμελιώνεται σε γεγονότα μελλοντικά και ενδεχόμενα (ΣτΕ 522/2020, 338/2004, 2484/2000), αλλά σε καταστάσεις υπαρκτές, οι οποίες λόγω της φύσης τους και κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας θα επιφέρουν αναπόφευκτα βλάβη στο μέλλον. Τον χαρακτήρα του εννόμου συμφέροντος ως ενεστώς δεν αναιρεί το γεγονός ότι η ικανοποίηση του αιτούντος ή του προσφεύγοντος δεν επέρχεται αμέσως από την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης, αλλά αναβάλλεται για ορισμένο χρονικό διάστημα για την εκπλήρωση διατυπώσεων επιβαλλόμενων από τον νόμο. Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι δεν είναι νοητή η «προληπτική» άσκηση της αίτησης ακύρωσης ή της προδικαστικής προσφυγής ενώπιον της Α.Ε.Π.Π. Ο μη θιγόμενος σε έννομες σχέσεις του ή στα έννομα αυτού συμφέροντα δεν δικαιούται να ασκήσει αίτηση ακυρώσεως ή προσφυγή ως προληπτικό μέτρο κατά ενδεχόμενων εξελίξεων που ανάγονται στο μέλλον (βλ. Δημήτριο Θ. Πυργάκη, ό.π., σελ. 261 επ.). Η μόνη βλάβη που καθιστά κάποιον ενδιαφερόμενο προς άσκηση προσφυγής, είναι από τις συνέπειες της απόφασης συμπεριλαμβανομένων και παρεπομένων ή αντανακλαστικών και μεικτών συνεπειών της απόφασης και δη από την ακύρωσή της. Εστιάζει, δε, στο διατακτικό της απόφασης και όχι στην αιτιολογία και ισχύει και επί μερικής ακύρωσης (ΣτΕ 1086/2005). Επίσης το έννομο συμφέρον πρέπει να είναι άμεσο υπό την έννοια ότι απαιτείται η παραδοχή των προβαλλόμενων ισχυρισμών να συνεπάγεται ευθέως ευμενή μεταβολή στη θιγείσα από την πληττόμενη πράξη νομική ή πραγματική κατάσταση του προσφεύγοντος (πρβλ. ΕλΣυν αποφ. Τμ. Μείζονος Σύνοψης 2826, 1652/2011). Κρίνεται, επομένως, με βάση το σύνδεσμο μεταξύ της προσβαλλόμενης πράξης και της επικαλούμενης από αυτόν ιδιότητας ή του συγκεκριμένου νομικού του *status*.

32. Επειδή, κατά την έννοια του ενωσιακού δικαίου (βλ. σχετικά άρθρο 6 ΕΣΔΑ) ως ερμηνεύεται από το ΕΔΔΑ, η έννοια του «θιγόμενου» ταυτίζεται με το άτομο που βλάπτεται άμεσα από την αμφισβητούμενη πράξη ή παράλειψη (βλ. Johnston κα 18.12.1986, Prager και Oberschlick, 26.4.1995).

33. Επειδή, κατά τη θεωρία και νομολογία, το έννομο συμφέρον θα πρέπει να είναι και άμεσο από την άποψη ότι το προβαλλόμενο προσωπικό συμφέρον πρέπει να συνδέεται αιτιωδώς με το πρόσωπο του προσφεύγοντος, χωρίς να παρεμβάλλεται συμφέρον τρίτου, και ενεστώς, δηλαδή να είναι υπαρκτό και όχι μελλοντικό (Π. Δαγτόγλου, «Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο», Εκδόσεις Σάκκουλα, 2014). Πρέπει, επομένως, να υπάρχει συρροή των κάτωθι: α) η προσβαλλόμενη πράξη να έχει προκαλέσει βλάβη, υλική ή ηθική, και β) να υφίσταται αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της προσβαλλόμενης πράξης και της προβαλλόμενης βλάβης (ΣτΕ 7μ. 1898/2016), ήτοι μια ειδική έννομη σχέση του προσφεύγοντα με την προσβαλλόμενη πράξη (Σπ. Βλαχόπουλος, «Όψεις της δικαστικής προστασίας ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας – το παράδειγμα του ν. 2522/1997 για τα δημόσια έργα», 1998, σελ. 199, Δ. Ράικος, «Δίκαιο Δημοσίων Συμβάσεων», 2017, σελ. 745 επ.) άλλως να την υφίσταται υπό συγκεκριμένη ιδιότητα ως υποψηφίου στην οικεία διακήρυξη (...), άλλως, ως ενδιαφερομένου μεν να συμμετάσχει σε αυτήν, αλλά αποκλεισμένου δυνάμει ρήτρας της προκηρύξεως (...) και δεν αρκεί το γενικό δημόσιο ενδιαφέρον του κάθε πολίτη για την σύννομη διαδικασία σύναψης δημοσίων συμβάσεων (...). Περαιτέρω, δέον είναι το έννομο συμφέρον να είναι και ενεστώς, ήτοι η βλάβη που προκαλείται στον ενδιαφερόμενο να έχει ήδη επέλθει ή να είναι βέβαιο ότι θα επέλθει κατά το χρόνο άσκησης της προσφυγής (...) και να υφίσταται σωρευτικά τόσο κατά την έκδοση της προσβαλλόμενης, όσο και κατά την άσκηση της προσφυγής και την εξέταση αυτής (παρ. ενδεικτικά ΣτΕ 956/95 ΔΔικ 1995/577, ΣτΕ Ολομ. 280/96 ΔΔικ 1996/844, ΔτΕ 416/2002λ 2239/2003, Κωνσταντίνος Β. Χιώλος, «Το έννομο συμφέρον στην ακυρωτική δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας», ΔιοικΔ, 2010, τ. 4, σελ 846-7). Δεν νομιμοποιείται, επομένως, όποιος θεμελιώνει το έννομο συμφέρον του σε

μελλοντικά και αβέβαια γεγονότα, τα οποία δεν αποτελούν αναγκαία συνέπεια της ακύρωσης της πράξης (ΣΤΕ 1425/93 ΔΔικ 1994/831).

34. Επειδή, κατά τα παγίως γενόμενα δεκτά, κατά την έννοια των διατάξεων του Ν. 3886/2010, η οποία δεν έχει μεταβληθεί εν προκειμένω με το παρόν νομοθετικό πλαίσιο (Ν. 4412/2016), το θεσπιζόμενο με το νόμο αυτό σύστημα παροχής έννομης προστασίας, κατά το στάδιο που προηγείται της σύναψης δημοσίων συμβάσεων, σκοπεί στην προστασία όσων ενδιαφέρονται να τους ανατεθούν οι παραπάνω συμβάσεις, έναντι της βλάβης την οποία υφίστανται ή ενδέχεται να υποστούν από την εκ μέρους του αναθέτοντος φορέως παράβαση των κανόνων οι οποίοι καθορίζουν τις προϋποθέσεις συμμετοχής στον διαγωνισμό, την διαδικασία επιλογής του αναδόχου της σύμβασης που πρόκειται να συναφθεί, καθώς και τα κριτήρια, βάσει των οποίων θα αναδειχθεί ο τελευταίος.

35. Επειδή, η βλάβη, ως βασικό στοιχείο της θεμελίωσης του εννόμου συμφέροντος, πρέπει να προσδιορίζεται ειδικώς (ΣΤΕ 1995/2016). Οφείλει, δηλαδή, ο προσφεύγων να επικαλείται τις δυσμενείς μεταβολές που επέρχονται σε βάρος του από την πράξη προς θεμελίωση του έννομου συμφέροντος για άσκηση προσφυγής (βλ. ΣΤΕ 3905/2004).

36. Επειδή, το έννομο συμφέρον αφορά κάθε νομική ή πραγματική κατάσταση που αναγνωρίζεται από το δίκαιο και από την οποία ο αιτών βάσει ενός ιδιαίτερου δεσμού αντλεί ωφέλεια, η οποία θίγεται από την προσβαλλόμενη πράξη ή παράλειψη (Γλυκερία Π. Σιούτη, «Το έννομο συμφέρον στην αίτηση ακύρωσης», Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, 1998, σελ. 23).

37. Επειδή, ελέγχεται αυτεπαγγέλτως η συνδρομή των ουσιαστικών κριτηρίων του εννόμου συμφέροντος με βάση το κατά πόσο από το έγγραφο της προσφυγής και τα στοιχεία του φακέλου αποδεικνύεται η ύπαρξη του έννομου συμφέροντος. Δεν αρκεί δηλαδή η προσφεύγουσα να επικαλείται την ύπαρξη έννομου συμφέροντος για άσκηση της προσφυγής αλλά απαιτείται η προσκόμιση και μάλιστα προαποδεικτικώς – ως ισχύει και στην ακυρωτική δίκη

– των απαραίτητων για την απόδειξη αυτού στοιχείων (ΣτΕ Ολομ. 4570/96, ΔΔικ 1997/673, ΣτΕ 3664/1998, *Βλαδίμηρος Δ. Μωυσίδης*, «Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας», Κατ' άρθρο ερμηνεία – νομολογία, Εκδόσεις Σάκκουλα Α.Ε. 2017). Υφίσταται, περαιτέρω, στα πλαίσια της μεν ακυρωτικής δίκης προαπόδειξη του εννόμου γεγονός που δεν καθιστά θεμιτή τη μεταγενέστερη προσαγωγή αποδεικτικών στοιχείων θεμελίωσης του εννόμου συμφέροντος (ΣτΕ 1393/2003) στη δε διαδικασία εξέτασης της προδικαστικής προσφυγής το έννομο συμφέρον θα πρέπει να προαποδεικνύεται με την άσκησή της.

38. Επειδή, το έννομο συμφέρον του οικονομικού φορέα, που προσφεύγει ενώπιον της Α.Ε.Π.Π. εξειδικεύεται αυθεντικά και αποκλειστικά από τον ίδιο, εξετάζεται δε από την τελευταία ως προς την νομιμότητά του, την απόδειξή του και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του που επιβάλλουν την έννομη προστασία του.

39. Επειδή, περαιτέρω, εκ των πραγματικών περιστατικών της φερόμενης προς κρίση ενώπιον του οικείου Κλιμακίου υπόθεσης, η προσφεύγουσα εταιρεία, όπως ορθά υποστηρίζει και ο αναθέτων φορέας, αλυσιτελώς, δίχως έννομο συμφέρον στρέφεται κατά της προσφοράς της παρεμβαίνουσας, καθώς ακόμη και αν ήθελε να γίνει δεκτός ο δεύτερος λόγος της προδικαστικής προσφυγής, δεν θα έχει καμία ωφέλεια από την απόρριψη της προσφοράς της παρεμβαίνουσας και συνακόλουθα δεν θα έχει κάποια έννομη συνέπεια η προσφυγή της, καθώς παραμένουν σε ισχύ οι προσφορές και των άλλων δύο εταιρειών με την επωνυμία «...» και «...», όπως αυτές κρίθηκαν τυπικά και τεχνικά αποδεκτές, δυνάμει του προσβαλλόμενου πρακτικού και κατά των προσφορών των οποίων, ουδέν ισχυρισμό προβάλλει. Σε συνέχεια των ανωτέρω σκέψεων, η προσφεύγουσα δεν τεκμηριώνει με κανένα βάσιμο επιχείρημα τη συγκεκριμένη και ειδική βλάβη που ενδεχομένως προκαλεί σε αυτήν, η αποδοχή της προσφοράς της παρεμβαίνουσας, ούτε όμως και ποια είναι η ωφέλεια που ενδεχομένως αντλεί από την απόρριψη της προσφοράς της τελευταίας και η οποία είναι άξια προστασίας από την έννομη τάξη και ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα προβάλλει τον συγκεκριμένο λόγο προσφυγής, προεχόντως, άνευ εννόμου συμφέροντος. Ομοίως, έχει κριθεί (βλ. ΔΕΕ

Αριθμός Απόφασης: 1070/2020

Απόφαση της 4^{ης} Ιουλίου 2013, Fastweb SpA κατά Azienda Sanitaria Locale di Alessandria, υπόθεση C-100/12, EU:C:2013:448, σκ. 33, Απόφαση της 5^{ης} Απριλίου 2016, Puligienica Facility Esco SpA (PFE) κατά Airgest SpA, υπόθεση C-689/13, EU:C:2016:199, σκ. 24 και ΕΑ ΣΤΕ 22/2018 σκ. 73, 130/2018 σκ. 6, 30/2019 σκ. 32, 235/2019 σκ. 28 και 40/2020 σκ. 19) ότι δεν αναγνωρίζεται έννομο συμφέρον στην προσφεύγουσα, όπως στην προκειμένη περίπτωση να προβάλλει αιτιάσεις κατά της προσφοράς έτερου συμμετέχοντος, στην περίπτωση που η προσφυγή δεν στρέφεται κατά όλων των εναπομείναντων στον διαγωνισμό ανταγωνιστών της, αλλά, όπως στην εξεταζόμενη περίπτωση, μόνο κατά ενός εκ των τριών συνολικά οικονομικών φορέων, των οποίων οι προσφορές κρίθηκαν τυπικά και τεχνικά αποδεκτές, με το προσβαλλόμενο πρακτικό. Συνεπεία τούτου, έχει κριθεί με τις ανωτέρω αποφάσεις ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι το έννομο συμφέρον της προσφεύγουσας θεμελιώνεται στο ενδεχόμενο ματαίωσης της προκηρυχθείσας διαγωνιστικής διαδικασίας και στην προσδοκία κινήσεως νέας διαδικασίας ανάθεσης της «*συγκεκριμένης σύμβασης*», υπό την έννοια της επαναπροκήρυξης της ίδιας διαγωνιστικής διαδικασίας, καθώς ανεξάρτητα από την πιθανολόγηση ή μη της βασιμότητας των προβαλλόμενων ισχυρισμών, η εξελισσόμενη διαγωνιστική διαδικασία, στα πλαίσια της οποίας ανέκυψε η φερόμενη προς κρίση διαφορά, θα μπορούσε να προχωρήσει και να ανατεθεί κανονικά η εν λόγω σύμβαση προμήθειας, με την παραμονή στον διαγωνισμό των δύο έτερων παραδεκτών προσφορών, κατά των οποίων δεν στράφηκε η προσφεύγουσα. Κατά συνέπεια, ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων, ο δεύτερος λόγος προσφυγής κρίνεται απορριπτέος ως अपαράδεκτος, λόγω έλλειψης εννόμου συμφέροντος της προσφεύγουσας, ενώ πρέπει να γίνουν δεκτοί οι περί του αντιθέτου προβαλλόμενοι ισχυρισμοί του αναθέτοντος φορέα.

40. Επειδή, σε κάθε περίπτωση, οι προβαλλόμενοι από την προσφεύγουσα λόγοι ακύρωσης περί υπάρξεως πλημμελειών στην υποβληθείσα εγγυητική επιστολή συμμετοχής της παρεμβαίνουσας και στην κρίση του αναθέτοντος φορέα, όπως αυτή αποτυπώθηκε στο προσβαλλόμενο πρακτικό, όσο σοβαρές

και εάν είναι οι πλημμέλειες αυτές και όσο κατάφωρη η παράβαση νόμου, δεν μπορούν να θεμελιώσουν έννομο συμφέρον για την προσφεύγουσα, αφού άλλωστε η εξέτασή τους ανάγεται στο βάσιμο της αιτήσεως και όχι στο παραδεκτό αυτής (Δημήτριος Θ. Πυργάκης, ό.π.).

41. Επειδή, κατ' ακολουθίαν η κρινόμενη Προδικαστική Προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

42. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να καταπέσει το παράβολο που κατέθεσε η προσφεύγουσα (άρθρο 363 παρ. 5 του Ν. 4412/2016).

43. Επειδή, ως προς τον δεύτερο προβαλλόμενο λόγο της κρινόμενης προσφυγής, ενόψει των ανωτέρω, η ασκηθείσα παρέμβαση δεν εξετάζεται περαιτέρω ως προς την ουσία της, ενώ ως προς τον πρώτο προβαλλόμενο λόγο της προσφυγής η παρεμβαίνουσα δεν προβάλλει κάποιον συγκεκριμένο ισχυρισμό ή αίτημα.

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτει την Προδικαστική Προσφυγή.

Ορίζει την κατάπτωση του παραβόλου.

Δεν εξετάζει περαιτέρω στην ουσία της την ασκηθείσα παρέμβαση ως προς τον δεύτερο λόγο προσφυγής, ενώ ως προς τον πρώτο προβαλλόμενο λόγο της προσφυγής η παρεμβαίνουσα δεν προβάλλει κάποιον συγκεκριμένο ισχυρισμό ή αίτημα.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στις 24 Αυγούστου 2020 και εκδόθηκε στις 10 Σεπτεμβρίου 2020 στον Αγ. Ιωάννη Ρέντη.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Μιχάλης Π. Σειραδάκης

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ελένη Χούλη